

**Jonge Leuvense missio-
naris in Venezuela**

p. 5

**Patrick De Spiegelare:
de man achter de foto's**

p. 11

**Presessen van Wina en
Historia hokken samen**

p. 13

SEMEKS EN DE NIEUWE PROEFKSAAMENS**Studietoetsen grondig getoetst**

Dit semester was in vele opzichten historisch. Het einde van de frank is in zicht, maar het is ook de eerste maal dat alle studenten reeds in december achter de boeken duiken om zich voor te bereiden op echte eksamens. De begeleiding voor eerstekandidatuurstudenten is daarbij een belangrijke opdracht, maar laat soms wel te wensen over.

Nieuwe studenten aan deze universiteit moeten zich aanpassen aan een andere omgeving. Vooral in de eerste kandidatuur is er nood aan een goede begeleiding. Voor de invoering van het semestereksamensysteem (semeks) werden er in de meeste fakulteiten proefexamens georganiseerd. In sommige gevallen telden deze als partiële examens reeds deels mee voor het eindresultaat, maar de eerste bedoeling was de eerstekandidatuurstudenten toelaten hun prestaties te beoordelen.

Semeks leidt tot een andere situatie. Het semester telt slechts dertien weken in plaats van vijftien. Op die periode moeten nieuwe studenten zich niet alleen inpassen in een nieuw milieu, maar vooral ook leren omgaan met een nieuwe onderwijsaanpak. Daarom zijn instrumenten zoals het moniterraat ook essentieel om de overgang naar het hoger onderwijs te vergemakkelijken.

ONDERWERPEN

Vanuit Kringraad, de onderwijsgeleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), groeide de idee om de proef-toetsen aan een degelijke evaluatie te onderwerpen. Verschillende vergaderingen werden belegd met kringvertegenwoordigers uit de drie grote vakgroepen: humane, eksakte en biomedische wetenschappen. Zij kregen een vragenlijst voorgeschiedeld en wisselden ervaringen uit.

De fakulteiten kregen bij het inrichten van de proef-toetsen een grote autonomie. Dit leidde tot een sterke diversiteit wat betreft vorm, aantal en tijdstip. Vooral de toetsen via het Internet en het zogenaamde Blackboard-systeem zijn in opgang. In de groep van de biomedische wetenschappen heeft men al langer ervaring met semeks en voorbereidende testen, dus daar leverden de proef-toetsen geen noemenswaardige problemen op. De begeleiding gebeurt daar ook veel individueler, wat leidt tot een hoger slaagsijfer.

In een aantal richtingen kwamen er klachten naar voren over de praktische organisatie van de proef-toetsen. Er zou te weinig informatie zijn gegeven bij het begin van het jaar voor welke vakken er proef-toetsen zouden komen en het tijdstip waarop deze zouden plaatsvinden. Hier en daar wordt een hele week uitgetrokken voor de proef-toetsen, terwijl op andere plaatsen deze tijdens een gewone lesweek plaatsvinden, soms zelfs 's avonds of op zaterdag. In de fakulteit economie werden de proef-toetsen dan weer over zes weken gespreid. Dat zijn voor de student uiteraard niet altijd ideale omstandigheden. In de groep wetenschappen pleiten de studenten om de hoorkolleges vroeger in het academiejaar te plannen om dan naar het einde toe meer ruimte te hebben voor oefeningensessies en voorbereidende toetsen.

Op dit ogenblik wordt de feedback naar de studenten toe afgerond. Het is vaak geen evidentie om iedereen de resultaten mondeling mee te delen. De vraag is uiteraard ook of bijsturingen wel nog mogelijk zijn. Op twee weken tijd leer je geen nieuwe studiemethode, in tegenstelling tot wat er gebeurde bij de vroegere proefexamens. Toen had de student nog de kans om op een paar maanden tijd een inhaalbeweging te maken. De meeste kringvertegenwoordigers zijn het er echter over eens dat de feedback zich moet toespitsen op hoe antwoorden het best worden gestructureerd en hoe de kwotering gebeurt.

Ook algemene problemen met semeks sijpelen vanuit de studenten naar boven door.

Middelpunt: Associaties in het Vlaamse hoger onderwijs

(foto: Gert Schuyten)

Deze man is niet de rector van een of andere Vlaamse universiteit, die lijdt onder de associatiedrift van de KU Leuven. Neen, het is een asielzoeker in ons land. Hoe de vernieuwde asielpcedure eruit ziet en wat er moet verbeteren lees je op pagina 7.

Zo blijken een aantal opleidingsonderdelen niet aangepast te zijn aan de kortere periode. Er is minder tijd om bepaalde papers binnen te leveren zodat er een onevenwicht ontstaat binnen het jaar. Af en toe wordt van de student verwacht dat hij ongeziene hoofdstukken maar zelf moet leren onder het mom van 'begeleide zelfstudie' met een nog grotere studiedruk tot gevolg. Professoren lijken zich dus niet altijd bewust te zijn van het andere kader waarin studenten de leerstof moeten verwerken.

KENNISMAKING

Ingrid Steppé is studentenvertegenwoordiger in de Onderwijsraad van de KU Leuven. Zij trekt een aantal konklusies: "Overall zien we de nood aan tenminste één moment waarop een examen wordt gesimuleerd. Indien er veel verschillende examenvormen zijn, kunnen die best allemaal

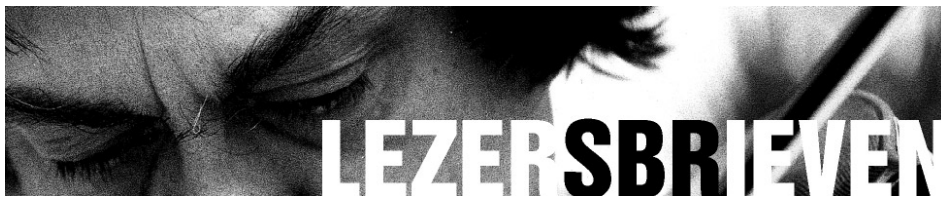
eens aan bod komen. Het gaat immers niet alleen om een kennismaking met het soort vragen dat er wordt gesteld, maar ook om de stress en andere omgevingsfactoren die een examen mee vormen. Er moet echter ook over gewaakt worden dat de proef-toetsen het semester niet domineren zodat andere vakken worden verwaarloosd. Ten slotte vinden wij het belangrijk dat de feedback op een degelijke manier wordt georganiseerd. Zonder een terugkoppeling naar de student, ook bijvoorbeeld via modelantwoorden, hebben proef-toetsen weinig zin." Een nota met de voornaamste bevindingen van de studenten ligt deze week ter bespreking voor op Onderwijsraad.

De wintereksamens in januari zullen voor de hele universiteit een uitdaging zijn. Veel voorspellingen die de studenten vorig jaar maakten, komen nu één voor één uit. Dat een kleine minderheid van het academisch personeel amper op de hoogte is van de gevolgen van het semestereksamensysteem, is zonder meer wraakroepend te noemen en doet de vraag stellen of de student wel centraal staat aan deze universiteit. De studenten maken alvast een afspraak voor na de wintereksamens.

Thomas Leys

GROEP T**LERAARS MET VISIE****PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN**

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groept@groept.be

Geschiedenis op zijn kop

Onder de titel "Spelregels veranderen tijdens de wedstrijd" krijgt Geschiedenis er in Veto van 3 december van langs. De POC-Geschiedenis heeft het, althans volgens de Veto-auteur en de onderwijsverantwoordelijke van Historia, blijkbaar verzuimd voor de studenten van de tweede licentie tijdig een "officiële aanvraag tot afwijking van het semestereksamensysteem" aan te vragen. Onze profen zouden, "met de handen in het haar", in extremis naar een noodoplossing hebben moeten grijpen.

Het is ergerlijk te moeten lezen hoe in dit artikel de geschiedenis op zijn kop wordt gezet. De auteurs hadden voor de tweede licentie dus liever een afwijking gezien? Goed, maar dan moeten zij dat maar eens aan hun achterban gaan uitleggen: mét de afwijking zou de grote meerderheid van de betrokken studenten in de kou zijn gezet want die willen wél examens in januari. En de minderheid heeft, na een persoonlijk gemotiveerd verzoek bij het POC-Buro én met instemming van de Fakultaire verantwoordelijke, uitstel bekomen tot juni. De POC Geschiedenis heeft dus volkomen de universitaire "regel" gerespekteerd (semeks), zonder de "wedstrijd" te willen verstoren van de minderheid van de tweede-licentiestudenten die, toen ze de planning voor hun verhandeling opmaakten, niet op januari-examens hadden gerekend. Alle betrokken studenten zijn met die (eenmalige) regeling tevreden, dat schrijft Veto trouwens zelf. Waarom dan dit vals beschuldigend artikel?

Prof. dr. Leen Van Molle, voorzitter POC Geschiedenis van de Middeleeuwen, de Nieuwe en de Nieuwste Tijd

Reactie van de auteur:

Het gewraakte artikel had allerminst de bedoeling de betrokken POC's te beschuldigen. De algemene teneur van het artikel was dat door de overhaaste invoering van het semestereksamensysteem een aantal opleidingen voor problemen zijn komen te staan die alleen door ad hoc-maatregelen konden opgelost worden. In de twee voorbeelden uit het artikel komen deze maatregelen de studenten inderdaad alleen maar ten goede, wat dan ook duidelijk werd benadrukt. Wel kan men zich vragen stellen bij het feit dat tweedelicentiestudenten moderne geschiedenis uitstel kunnen bekomen van de januari-examens. Zoiets is immers alleen mogelijk mits er voldoende goodwill aanwezig is bij de profen. Op die manier wordt een ongelijkheid gecreëerd tussen studenten van verschillende richtingen, aangezien laatstejaars in andere opleidingen niet van een gelijkaardige mogelijkheid kunnen genieten. Andere opleidingen hebben moeten kiezen voor ofwel een rigide semestereksamensysteem (de normale situatie) ofwel helemaal geen semeks (door een officiële uitzondering aan te vragen). Geen enkele opleiding heeft van de academische overheid de toelating gekregen om haar studenten de mogelijkheid te geven individueel te laten kiezen voor uitstel of niet. Een voorstel van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte dat in die richting ging, werd vorig jaar door de bevoegde werkgroep van de Onderwijsraad om die reden afgekeurd. De POC Geschiedenis heeft gelukkig ingezien dat de nieuwe situatie voor een aantal studenten problemen zou opleveren, en heeft de moed gehad om een tegemoetkoming te doen in de richting van deze studenten, waarvoor mijn oprechte bewondering. Dat er dergelijke problemen zouden ontstaan, had men echter al veel vroeger kunnen voorzien. Het lijkt mij dat men beter op het moment van de implementatie had kunnen ingrijpen dan achteraf de brokken te lijmen.

Sinterklaas (1)

Ik heb zopas de bijdrage 'Die schimmel tussen mijn benen is geen écht paard' gelezen op de laatste bladzijde van Veto 11 van 3 december 2001 (jaargang 28). Tot hier toe heb ik nog nooit gereageerd op een artikel in Veto of in een andere krant of weekblad. Maar dit artikel gaat mij echt wel te ver. Vandaar dat ik wil reageren.

Zowel de cartoon als het artikel vind ik laag bij de grond, pervers, aanstootgevend en vooral gefrustreerd. Misschien kan ik nog begrijpen dat iemand zoiets schrijft, maar ik kan er persoonlijk niet bij dat dit ook de toets van een redactievergadering doorstaat. Als het de bedoeling was om er een luchtige, satirische of schertsende bijdrage van te maken, dan komt dit alvast niet zo over. Nochtans, Veto kan beter. Meer nog, als "Studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie" (en dus gebruik makend van gemeenschaps-geld) moet het zelfs beter.

Als u mijn reactie oubollig, preuts of getuigend van een conservatieve geest vindt, dan zij het zo. Maar ik wou in ieder geval aan u persoonlijk laten weten dat ik de waarde en de zin van zo'n artikelen absoluut niet inzie. Als u Veto niet meer vol krijgt met degelijke, zinnige, kritische, fatsoenlijke en écht satirische bijdragen, dan drukt u — wat mij betreft — maar een Veto van kleinere omvang.

Stefaan Franco, doctorandus Godgeleerdheid

Sinterklaas (2)

Om eens te zien wat jullie nu eigenlijk te bieden hebben, heb ik elke Veto van dit academiejaar volledig gelezen. En ik begon als het ware een trouwe lezer te worden. Maar na de laatste bladzijde van die van deze week gezien te hebben denk ik er opnieuw over als voordien: de Veto is gewoon een belachelijk blaadje en als er al eens iets goeds in stond is dat puur toeval geweest. Of die cartoonist is ziek, of de 'interviewer van Sinterklaas' is ziek, of allebei en jullie ganse redactie erbij. Gewoon belachelijk, meer niet.

Luc Horlait, student tweede licentie Sociale en Culturele Antropologie

Loko deelt geld uit

Vrije verenigingen die een politiek of maatschappelijk doel hebben, komen in aanmerking voor erkenning en subsidiëring door de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Hiervoor moeten ze een aanvraag indienen waarin ze bewijzen dat ze aan een aantal voorwaarden voldoen. Deze staan beschreven in het reglement van de financiële controlecommissie (FKK), dat te bekomen is op het kantoor van Loko-Kringraad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven, of op de volgende website: <http://www.krira.student.kuleuven.ac.be>.

De erkenningsaanvraag moet uiterlijk op vrijdag 15 februari 2002 binnen zijn. Gelieve de aanvraag persoonlijk te overhandigen en een ontvangstbewijs te vragen. Voor verdere uitleg kan je altijd telefoneren (016/22.31.09 tussen 14 en 18 uur), faxen (016/22.01.03) of mailen: krira@krira.student.kuleuven.ac.be

(kj)

Iedere week volgt Veto de dolkomische avonturen van rector André Westerrecht, de chieff executive officervan een universitaire onderneming met een Europese missie. Deze week: Big Rector.

Westerrecht: (zapt op zijn monitor doorheen de verschillende kamerakanalen en komt uiteindelijk terecht in het departement geschiedenis) "Leentje heeft er weer een rommelteje van gemaakt. Eens even kijken. (schakelt de interkom aan) Beste POC, vandaag is jullie dagopdracht om een sluitend examenrooster te maken. Jullie hebben tot acht uur vanavond."

Van Bevere: (wordt opgeschrikt door de vreemde stem) "Wablieft! Kunnen wij geen vrijstelling krijgen?"

Westerrecht: "Sorry, Big Rector is onverbiddelijk en het examenreglement is overduidelijk. En vergeet het niet: jullie onderzoeksbudget voor volgende week hangt hiervanaf!"

Van Bevere: "Ik wil de huispsycholoog spreken!"

Westerrecht: "Acht uur, Leentje! (draait een knopje om) Van Greven, kun je even naar de rectoraatskamer komen, alstublieft?" (wacht tot de koördinator Studentenbeleid zich in de gezellige zetel nestelt)

Westerrecht: "Na het gedwongen vertrek van Vankwistendael wegens het beleiden van Big Rector, zijn de spanningen opgelopen aan mijn Universiteit. Ben je niet nerveus voor de semekfinale?"

Van Greven: "Dat valt best mee. De studenten zijn nog nooit zo stil geweest. We zouden wel wat vrouwelijk gezelschap kunnen gebruiken op de academische raad. Sinds ze Eddy er hebben bijgestoken, leggen de kippen trouwens geen eieren meer."

Westerrecht: "Daar kan Big Rector niets aan doen. Jullie zullen zelf maar een kerstfeestje moeten improviseren. Er staan alvast een paar kisten champagne in de voorraadkamer. Maar dan moeten jullie eerst wel nog eens mijn bewonerslied ten berde brengen!"

Het GeBu: (samen) "Ja, Big Rector!"

loes_mathijs@hotmail.com

Alle gelijkenissen met bestaande personen of gebeurtenissen zijn louter toevallig. Volgende week: kerstfeest op het rectoraat.

Het Big Rector-bewonerslied:

De KU Leuven-rock

Tekst: Loes Mathijs

Melodie: de Samsonrock

— Hebben jullie er zin in?
— Oh ja, André!
— Dat is maar goed ook, want dit is de KU Leuven-rock!
— Joepie, we gaan adviseren!
— Neen, we gaan associëren, Eddy!
— Ja, maar dat bedoel ik, André!
— Komaan, allemaal!

Refrein:

Dit is de Leuven-Rock, de Leuven-rock
Alle hogescholen vormen met ons blok
Het hele land volgt ons gedwee
Alleen de RUG, die doet niet mee

Hee (GeBu herhaalt telkens)! Hoo! K.U.L!
Het model! Marc Luwel! Dankuwel!

Refrein:

Dit is de Leuven-Rock, de Leuven-rock
Alle hogescholen vormen met ons blok
Het hele land volgt ons gedwee
Alleen de VUB, die doet niet mee

Hee! Hoo! Brussels, yes! Here we come!
KUB! Zegt niet nee!

(Frans Wolfertyn: "Amai, die vrijzinnigen kunnen nogal janken!")

Refrein:

Dit is de Leuven-Rock, de Leuven-rock
Alle hogescholen vormen met ons blok
Het hele land volgt ons gedwee
Alleen de UIA, die doet niet mee

Hee! Hoo! Fakulteit! Kwaliteit! Veel profijt! Overtijd!

(Eddy Viagramaet: "Jamaar, daar heb ik dus niets mee te maken, he!")

Refrein:

Dit is de Leuven-Rock, de Leuven-rock
Alle hogescholen vormen met ons blok
Het hele land volgt ons gedwee
Alleen 't LUC, die doet niet mee

Hee! Hoo! Ons Marleen! Te gemeen! Geen proleet! Nieuw dekreet!

(Raf Verwegen: "Ah neen, dat mag niet van de grondwet!")

Refrein:

Dit is de Leuven-Rock, de Leuven-rock
Alle hogescholen vormen met ons blok
Het hele land volgt ons gedwee
En nu maar bouwen aan Oxford twee

(tv)

Een maat voor niets

Debatteren over globalisering is hip. Iedereen lijkt het immers te doen. Jong Agalev vorige week en VTK volgende week. Sociale Raad (Sora) vindt het belangrijk om ook deze trend te volgen en organiseerde vorige week donderdag dan maar een heus studentencongres rond dit thema. Doel van de avond was te debatteren over de globalisering zelf en een studentenstandpunt omtrent dit onderwerp te vormen.

De idee achter dit initiatief was zeker niet slecht. Alle Leuvense studenten waren uitgenodigd om samen te praten over het belangrijk maatschappelijk verschijnsel dat bekend staat als de globalisering. Uit deze *brainstormsessie* moest dan een standpunt worden gedistilleerd dat diezelfde avond op de Algemene Vergadering (AV) van Sora zijn definitieve goedkeuring zou krijgen. Tot zover de theorie. Over naar de realiteit van afgelopen donderdag. Met nauwelijks twintig aanwezigen kon je moeilijk van een grote opkomst spreken. Die aanwezigen kwamen voornamelijk uit *anders-globalistische* hoek. Eén persoon kwam er openlijk voor uit dat hij de globalisering een warm hart toedroeg. En dan waren er nog een tweetal studenten die probeerden te nuanceren. Het is vooral aan deze laatste drie personen te danken dat er effectief een debat was. De voorlopige tekst van het studentenstandpunt is voor ongeveer 70 procent besproken. Toen dat echter niet vlotte, vonden de aanwezigen het beter om deze bespreking meteen op een AV met beslissingsbevoegdheid te houden. Het studentencongres was, nuchter bekeken, een maat voor niets.

DOELSTELLING

De avond nam een aanvang met een voorstelling van Sora en de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) waarvan Sora een onderdeel is. Hierbij werd het hele systeem van studentenvertegenwoordigers uit de doeken gedaan, alsook de doelstellingen van Loko en Sora. Na deze inleiding begon het echte werk. Het congres werd opgesplitst in twee delen. In het eerste gedeelte zou er gepraat worden over verschillende termen die in verband staan met de globalisering. Termen zoals ongelijkheid, politiek, economie, cultuur, burgerschap en uiteraard globalisering kwamen ter sprake. In het tweede deel moest dan het studentenstandpunt tot stand komen. Er was al een sneuveltekst voorbereid, die dan na discussie kon aangepast worden.

De eerste discussieronde draaide rond de termen ongelijkheid, politiek en economie. De aanwezigen kregen steeds twee verklaringen die mijlver uit mekaar lagen. Iedereen had dan de keuze om zich resoluut

Iemand vroeg zich af of het wel zin had een studentenstandpunt op te stellen

achter één van de betekenissen te plaatsen. De gulden middenweg tussen de twee extremen was natuurlijk ook nog altijd een optie. Een student die zich compleet achter de globalisatie plaatst, opende de discussie. "Een globalist is absoluut niet tegen gelijke kansen, maar wil ook de eigen welvaart niet gaan verspreiden over de armere gebieden." De globalist pleitte eerder voor het toepassen van de Westerse kennis om ontwikkelingslanden te helpen. Hierop kwam meteen reactie van andersglobalistische kant. Een studente vond het voorstel om Westerse kennis te gebruiken, getuigen van een paternalistische visie. "Een land of een bevolking moet in staat zijn om voor zichzelf te kunnen zorgen, zonder hulp van iemand anders."

Na ongelijkheid, politiek en economie waren cultuur en burgerschap aan de orde.

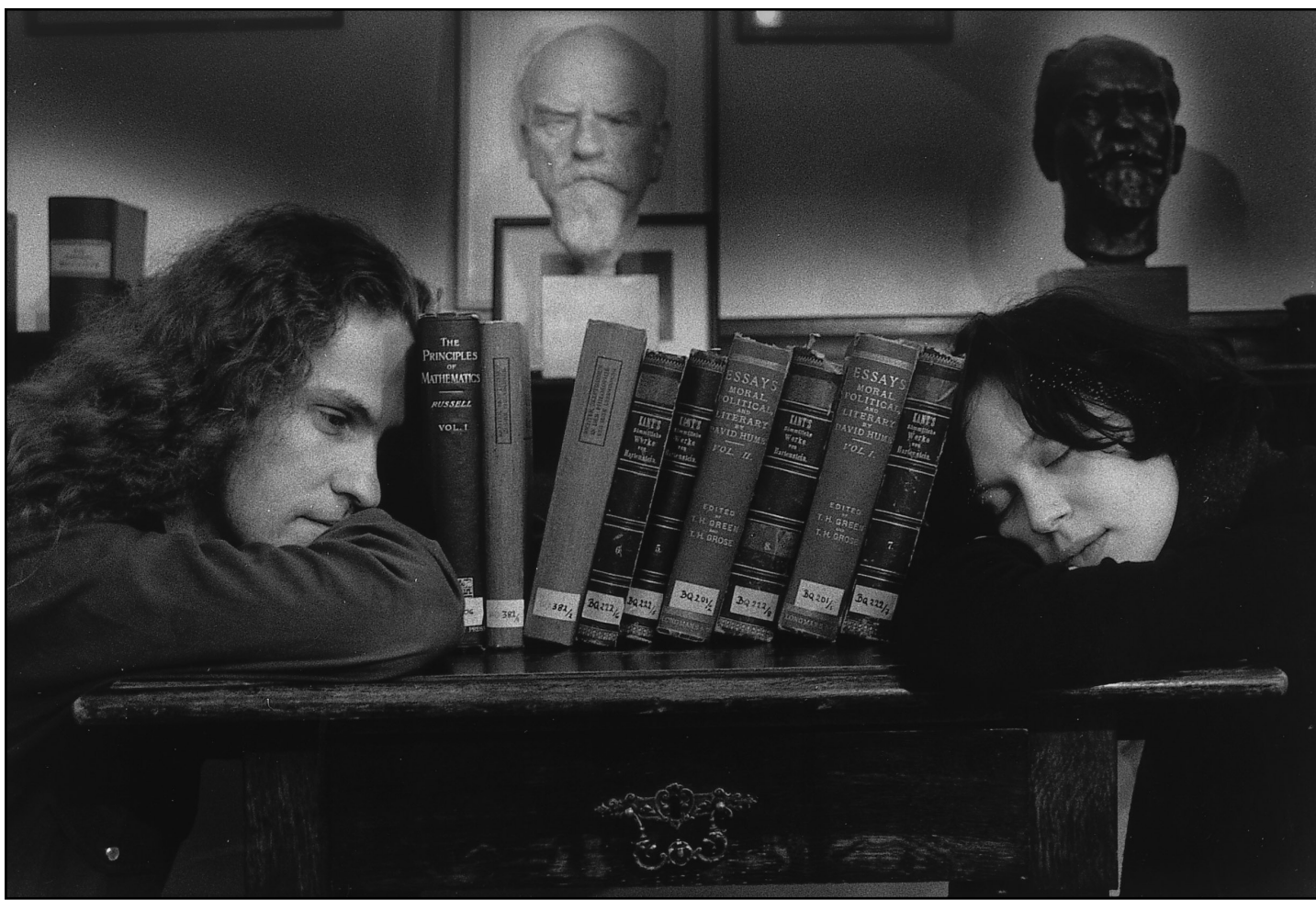
Vooraf op cultuur kwamen er veel reacties. Ook hier kwam de globalistische student scherp uit de hoek: "Er zijn verschillende culturen in deze wereld, wij mogen deze verschillende culturen niet beoordelen aan de hand van onze Westerse maatstaven. Het is niet omdat wij hun levensstandaard slecht vinden dat zij dat zelf ook vinden." Een andersglobalist ging echter in de

ten dan toch een standpunt over de globalisering ingenomen.

Het is er gekomen en dat is zeker niet slecht. De manier waarop geeft echter stof tot nadenken. Het is jammer dat een kleine twintig mensen een standpunt innemen dat officieel dan ook dat van meer dan 20.000 Leuvense studenten is. Aan wie ligt het? Ligt het aan Sora dat met zijn uiterst links

imago de gemiddelde student absoluut niet meer aanspreekt? Of ligt het aan de Leuvense student die niet geïnteresseerd is in een ver-van-zijn-bed-show. Het antwoord ligt ook hier waarschijnlijk op die *gulden middenweg*.

Kristof D'Exelle
foto: archief

tegenaanval en stelde de slachtoffertoets voor: "Fysieke pijn is voor iedereen hetzelfde, of je nu uit een Westers land komt of uit een ontwikkelingsland." Hierbij werd het geval aangehaald van de vrouwenbesnijdenis in bijvoorbeeld Afghanistan.

JAPAN

Je kan natuurlijk geen debat houden over globalisering zonder over de term zelf te praten. Dit werd dan uiteraard ook gedaan als laatste onderwerp van het eerste uur van de avond. De globalistische student probeerde met een voorbeeld uit de geschiedenis aan te tonen dat globalisering ook zijn goede kanten heeft. Japan, zo stelde hij, werd na de Tweede Wereldoorlog heropgebouwd dankzij de globalisering. Dit argument werd snel terzijde geschoven door de andersglobalisten. De voordelen wegen volgens hen niet op tegen de nadelen. Een van die nadelen is dat de kloof tussen arm en rijk maar blijft groeien dankzij de globalisering.

De avond werd, zoals al eerder gezegd, afgesloten met het opstellen van een studentenstandpunt over de globalisatie. Dit bleek echter niet zo evident. De discussie spitste zich vooral toe op het veranderen van details zoals bijvoorbeeld enkele zinnigjes en niet op de inhoud zelf. Na een half uur gekibbel werd dan ook besloten om de tekst te bespreken op de AV, die meteen ook een beslissing kon nemen over de meningsverschillen. Dit had echter ook nog heel wat voeten in de aarde. Sommige mensen wilden de garantie dat Sora iets met het standpunt zou doen, en niet zomaar een standpunt zou opstellen om er een te hebben. Er was zelfs iemand die zich afvroeg of een studentenstandpunt opstellen eigenlijk wel zin had. Maar na een paar uren gekibbel hadden de Leuvense studen-

STUDIEDUUR: VAN VIER NAAR VIJF JAAR?

Langer is beter

Vierjarige opleidingen aan de universiteit worden zeldzaam in Europa. Daarom pleit de Leuvense studentenbeweging voor een debat over studieduurverlenging. De politici zeggen dat daar geen geld voor is, maar Vlaanderen dreigt zonder investeringen de Europese boot te missen.

In de toekomstige bachelor-masterstructuur volgt na een driejarige bacheloropleiding de masterfase. In de Bolognaverklaring werd door de Europese landen afgesproken dat deze een à twee jaar duurt. In Vlaanderen duren de huidige opleidingen van twee cycli — met de artsopleiding als uitzondering — vier of vijf jaar. Die vertalen zich dus in één- of tweejarige masters. Zo eenvoudig is het echter niet.

Het hele Bolognaproces wil immers een Europese harmonisering tot stand brengen. Vlaamse universiteiten moeten dus over de grenzen kijken naar hoe hun opleidingen in andere landen zijn georganiseerd om zo tot een evenwaardig niveau te komen. Vooral in de groep Eksakte wetenschappen zijn er een aantal richtingen die in het buitenland vijf jaar duren, maar in Vlaanderen maar vier.

Daardoor ontstaat het beeld dat de Vlaamse afgestudeerden in vergelijking met hun Europese collega's over een 'minderwaardig' diploma beschikken. De opleidingen in ons land zijn ook minder aantrekkelijk voor buitenlanders. Een aantal fakulteiten zitten momenteel met de handen in het haar omdat ze vrezen binnenkort compleet buitenspel te staan in Europa.

Het pleidooi voor studieduurverlenging

is dus niet zo vreemd. In een groot aantal andere landen, zoals onder meer Duitsland, Italië en Oostenrijk, heeft de overheid reeds beslist de studieduur op te trekken naar vijf jaar. In Nederland duren opleidingen uit de groep Eksakte wetenschappen sinds kort standaard vijf jaar. Daar wil men absoluut vermijden dat er achterstand ontstaat voor toekomstige wetenschappers.

Vorige week raakte nog een studie bekend die aantoonde dat de kortere duur een handicap betekent voor de Vlaamse academische opleidingen. Een vergelijkend onderzoek van de richting natuurkunde toonde aan dat deze opleiding in Gent zeer goed scoorde, maar dat er ongetwijfeld nog meer mogelijkheden zouden zijn indien deze opleiding vijf jaar zou duren.

Volgens de regering is studieduurverlenging om verschillende redenen niet aangewezen. Ten eerste zou dit een miskennis zijn van het hoge niveau van de bestaande vierjarige opleidingen. Ten tweede hanteert de minister van onderwijs in haar beleidsbrief het argument van de democratisering om te pleiten tegen studieduurverlenging. Ondanks de beuzen, zou een langere opleiding nog steeds meer kosten opleveren voor de student.

De Leuvense studentenbeweging geeft hier dus toe aan de druk van de internationalisering. Hoewel de inherente kwaliteiten van de vierjarige opleidingen worden erkend, weegt toch het argument van de Europese vergelijkbaarheid door. De vraag is uiteraard of, met de penibele begrotings situatie in het achterhoofd, de politieke wil er zal zijn om studieduurverlenging toe te staan.

Thomas Leys

Meer zijn dan zomaar een bende meiden

Themahuis Oikonde legt zich toe op het begeleiden van volwassenen met een handicap. Het huis startte zijn activiteiten vanuit de ervaring dat mensen – eens buitengesloten uit de dagdagelijkse structuren van de samenleving – hun plaats in het reguliere leven moeilijk terugvinden. Door hen te ondersteunen bij het wonen, hoopt Oikonde mensen hun identiteit en waardigheid te helpen opbouwen. Dit wordt duidelijk in de naam 'Oikonde', afgeleid van het Griekse *oikos*, wat betekent 'op weg naar huis'.

Leuven, een stad vol studenten. Ondanks de alombekende studieactiviteiten is er ook plaats voor engagement. Dat engagement beperkt zich niet alleen tot het openhouden van fakbars en het uit de grond stampen van studentenverenigingen. De geëngageerde vrijwilliger wil wel iets meer dan louter ontspanning. Hij wil nadenken over zijn plaats in de samenleving, de fundamentele dynamiek van armoede, uitsluiting, vervuiling blootleggen. Kortom zijn kritische stem aan de buitenwereld laten horen. Deze verlangens werden voor sommigen ingewilligd in het konsept van Oikonde.

Vzw Oikonde bekleedt een volwaardige plaats in zowel de hulpverlening als het ruimere bewegingswerk binnen de welzijnsector. Haar werking steunt in de eerste plaats op het samenspel en de wederzijdse bevruchting van drie actoren: de persoon met een handicap, de beroepskracht en de vrijwilliger.

MEDICIJN

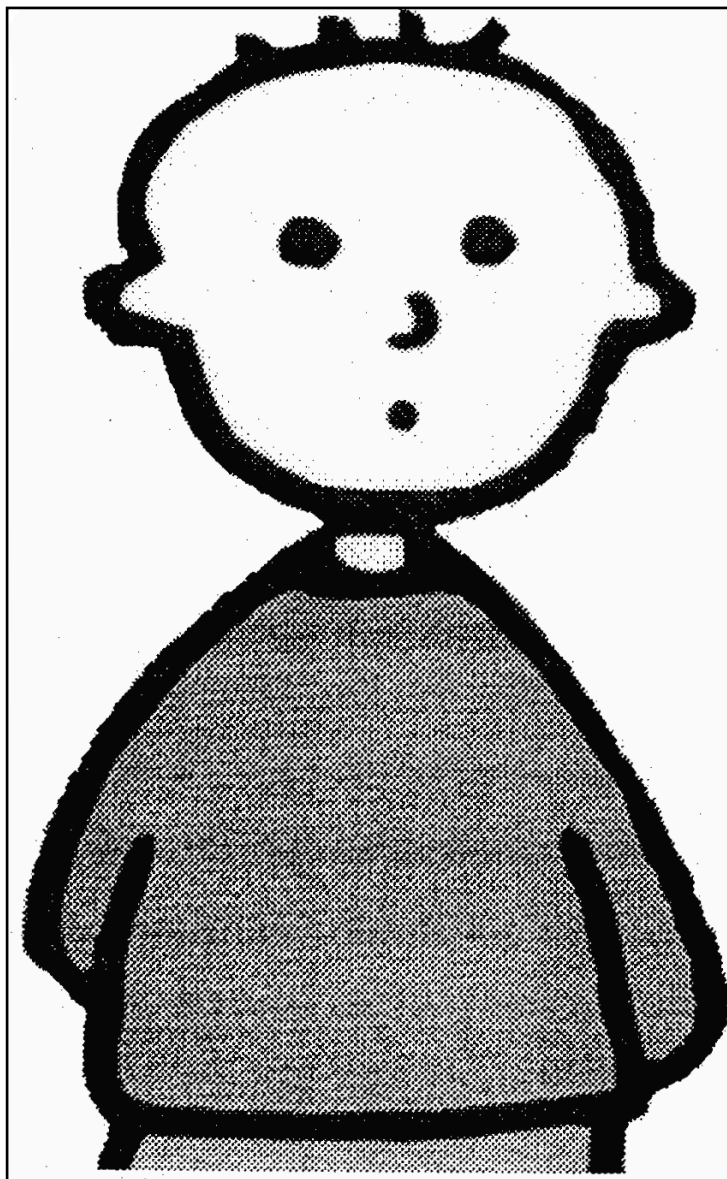
Wonen betekent meer dan zomaar een huis, een dak met vier muren. Wonen betekent het vinden van een thuis, een plaats waar het goed is om te zijn, waar je jezelf kan zijn. Oikonde biedt een breed scala van woonvormen aan op maat van de specifieke vraag en persoonlijkheid van het individu. Tot de mogelijkheden behoren verschillende soorten pleeggezinnen, plaatsing van een persoon bij een familielid of in het reeds bestaande sociale netwerk, doorstromingshuis, huis voor langer verblijf, zelfstandig wonen met ondersteuning van een partikulier, een logeergezin... Het doorstromingshuis is een verkennende woonvorm. Personen met een handicap mogen er maximum twee jaar wonen. Tijdens deze periode ontdekken ze hun mogelijkheden en voorkeuren bij het inrichten van een eigen leven. In het huis voor lang verblijf wonen enkele personen met een handicap voor een onbeperkte periode. Ze hebben een hoge graad van zelfstandigheid maar kunnen in nood toch terugvallen op een inwonend koppel.

BINNENWIPPER

Waar blijft het engagement van de student in dit alles? Studenten worden net zoals andere vrijwilligers ingeschakeld in het opvangen en ondersteunen van de personen met een handicap. Op die manier vullen ze de beroepskrachten aan. Dit kan verschillende vormen aannemen. Zo is er de zogenaamde 'binnenwip'-functie. Een binnenwipper of bezoeker doet op regelmatige basis een activiteit met de bewoner zoals samen koken, boodschappen doen, naar de film... Doorheen deze activiteiten kan een duurzame vriendschapsrelatie groeien waarbij de bewoner zich gewaardeerd en omgeven voelt. In het doorstromingshuis wonen personen met een handicap samen met studenten. Vrijwilligers steken een handje toe bij het verspreiden van affiches, ze blazen een creatieve en vernieuwende wind door vergaderingen...

In het aanreiken van de bouwstenen voor een eigen identiteit van de bewoners

speelt de vrijwilliger een belangrijke rol. Samen met de professionele werkkraakt tekent de vrijwilliger het samenleven in de huizen van Oikonde. De vrijwilliger probeert hierbij nog dicht bij het alledaagse leven en de problemen van de bewoner te staan. Hij vormt een brug tussen helpen en geholpen worden. Contacten tussen vrijwilliger en bewoner hebben in tegenstelling tot beroepskontakten een wederkerig karakter. De inbreng van de vrijwilliger vormt bovendien een verrijking voor de hulpverlener zelf. Deze wordt gestimuleerd om zijn rol steeds opnieuw in vraag te stellen. Daarnaast profileert Oikonde zich binnen het welzijnswerk als een kritische beweging. Vanuit haar engagement is Oikonde sterk betrokken bij het thema van de zorgzame samenleving. Van bij het begin poogde zij een aanklacht te formuleren tegen de uitsluitingsmechanismen in onze maatschappij. Door een beroep te doen op vrijwilligers wil Oikonde de samenleving in haar geheel prikkelen en bewust maken van het belang van gedeelde zorgzaamheid. Engagement vanuit een kritische blik op de samenleving is een troef die nauw aansluit bij de rebelse geest van de student. Studenten maakten dan ook van bij de start deel uit van de groep vrijwilligers die zich inzetten voor de missie van Oikonde.

BRUG

Vormgeven aan maatschappelijk engagement is in onze moderne samenleving echter niet altijd eenvoudig. In de zoektocht naar een aangepaste manier om het aanwezige engagement bij de student te kanaliseren, botste Oikonde op de idee van een themahuis. In navolging van Louvain-La Neuve, startte de Leuvense Sociale Raad in 1997-1998 een project met vier themahuisen op. Een van de doelstellingen van deze woonvorm is het samenbrengen van studenten rond bepaalde gemeenschapsvormende thema's. Het thema van de zorgzame samenleving leek uiterst geschikt om er een jaar lang met een groepje studenten rond te leven en werken. De bewoners proberen via diverse kanalen en acties de studenten te informeren en te sensibiliseren. Zo slaan ze de brug tussen Oikonde en het studentenmilieu. Ze werken ook actief mee rond de werving van nieuwe vrijwilligers voor de huizen. Dit aanbod laat veel creatieve ruimte over voor een concrete invulling door de bewoners zelf. Het is een zoektocht die Oikonde elk jaar samen met de studenten wil maken.

De themahuisers: Elise, Ilse, Karolien, Pauline, Griet

Aktiviteiten themahuis Oikonde

Woensdag 12 december 2001: Filmavond 'My left foot' (Aula 91.93 PSI, 20u)

Woensdag 20 februari 2002: Debatavond

Donderdag 21 maart 2002: Toneel 'Amistad'

Donderdag 18 april 2002: Infoavond voor geïnteresseerde kandidaat-vrijwilligers

BELEIDSNOTA STUDENTENAANGELEGENHEDEN GOEDGEKEURD

Studentenscheperen maakt plannen

In een recent door de gemeenteraad goedgekeurde nota tracht de stad Leuven een aanzet te geven voor een aantal student-gerelateerde beleidsopties. Sinds de vorige gemeenteraadsverkiezingen heeft Leuven een schepen die bevoegd is voor studentenaangelegenheden. In de beleidsnota zet hij alvast de krijtlijnen uit voor zijn engagement.

Said El Khadraoui (SPA) mag zich sinds kort 'studentenscheperen' noemen. Als oud-preses van Historia, de studentenkring van moderne geschiedenis, zou hij voldoende voeling moeten hebben met de Leuvense studenten om te weten wat er leeft binnen het studentenmilieu. In de nota worden zijn bevoegdheden nader omschreven. Hij dient alle dossiers te coördineren die met de student in Leuven te maken hebben. Ook moet hij in samenwerking met de andere schepenen nieuwe initiatieven stimuleren en een bemiddelende rol spelen. De uiteindelijke doelstelling is de integratie van studenten in de stad te bevorderen en hen een stem te geven in de uitwerking van het beleid. Door het stadsbestuur worden de studenten geperspieerd als een belangrijke economische troef voor Leuven en zorgen ze samen met de bewoners voor een dynamische, gezellige en veilige stad.

De nood aan een duidelijk aanspreekpunt voor studentenaangelegenheden was de belangrijkste aanleiding om een studentenscheperen aan te wijzen. Ook vroeger vond er al overleg plaats maar deze manier werd als te log en formeel beschouwd. Door tweemaandelijks vergaderingen te beleggen tussen stadsbestuur en studentenvertegenwoordigers wil men een interessante dialoog tot stand brengen. Om de communicatie nog meer te bevorderen is er zelfs een speciaal emailadres gekreëerd.

Om nieuwe studenten in Leuven beter te onthalen en te informeren zal vanaf volgend academiejaar bij de inschrijvingen een brochure uitgedeeld worden met nuttige informatie. Het betreft hier onder anderen nuttige weetjes over het afval-, mobiliteits- en fietsbeleid van de stad. Voor de buitenlandse studenten zal ook een Engelstalige versie van deze brochure beschikbaar zijn. Daarenboven zal de stad voor deze doelgroep een apart onthaalmoment organiseren.

Studenten spelen een belangrijke rol in het mobiliteitsvraagstuk van Leuven. Men belooft dat studenten hier ook inspraak in zullen krijgen. Ook zullen een aantal maatregelen het gebruik van de auto door studenten ontmoedigen en wordt het gebruik van het openbaar vervoer gestimuleerd. Zo wordt het systeem van de gratis buspas voor

studenten alvast voor vijf jaar verlengd. Fietsdiefstalpreventie en fietsveiligheid is een andere prioriteit in de beleidsnota.

Om de afvalproductie in Leuven te verminderen zullen er concrete maatregelen genomen worden door de stad. Op dit moment zijn die echter nog vrij vaag. Wat huisvesting betreft, ziet de stad haar taak vooral op het vlak van de controle op kwaliteitsnormen en een goede ruimtelijke ordening. Ook zal men in samenwerking met de universiteit een kollektieve databank van beschikbare kamers aanmaken.

Tenslotte wil men de band tussen student en Leuvenaar verbeteren. De aanwezigheid van de studenten zorgt immers voor sociale controle en een groter gevoel van veiligheid. De nadelen hiervan wegen volgens de nota niet op tegen de voordelen, maar moeten tot een minimum beperkt blijven. Hierbij dient het initiatief zoveel mogelijk vanuit studentenzijde te komen. Het stewardsysteem van de fakbars van de Tiensestraat wordt aangehaald als schoolvoorbeeld.

Tijl Vereenoghe

Het emailadres van Said El Khadraoui is studentenscheperen@leuven.be. In de Veto van volgende week zul je meer kunnen lezen over de relatie tussen stad en studenten in een speciale katern.

“Zieltjes winnen is een oude term”

Pater Stijn Van Baelen, een dertigjarige salvatoriaan, wil zich ten dienste stellen van de allerarmsten in Caracas, de hoofdstad van Venezuela. Na enkele studies aan de KU Leuven en het beheer van een studentenresidentie gaat hij nu meehelpen om de materiële en intellectuele toestand van de bewoners van een sloppenwijk te verbeteren. Het beeld van de blanke missionaris die zoveel mogelijk zwartjes bekeert, is dringend aan vernieuwing toe.

Pater Stijn: «Ik ben gevraagd om verantwoordelijke te zijn van onze jonge autochtone mensen in opleiding en zal me bezighouden met studie, onderzoek en doceren aan het hoger instituut dat we momenteel op de rails proberen te krijgen. Deze vorming is niet enkel intellectueel, ook de persoonlijke, emotionele, sociale en religieuze vorming komt aan bod. Daarnaast zal ik midden in de sloppenwijken wonen en werken. De armoede, ellende en kriminaliteit is een werkelijkheid die buitenstaanders afschrikt, maar die ook oproept tot verbetering. Het is niet juist dat mensen in infra-humane omstandigheden op een hoopje gedruimd worden in duizenden blikken of kartonnen krotjes tegen een bergheuvel die na een fikse regenbui naar beneden schuiven, met alle gevolgen van dien. Daar spruiten spanningen en ongenoegen uit voort, wat dikwijls eskaleert in psychisch en fysiek geweld. De armoedetoestand werkt als een spiraal die mensen voortdurend dieper trekt. Midden in deze situatie van uitzichtloosheid en dood moeten er mensen zijn die durven op te staan om nieuw perspectief te bieden. Ik hoop dat ik ondanks al mijn beperkingen toch kan meewerken aan de verbetering van het lot van misdeelden, en dat tegelijkertijd mijn intellectueel werk voortdurend gericht blijft op de werkelijkheid en geen ij gezwaam wordt waar geen mens iets mee kan aanvangen.»

NOOD

«Het derde luik van mijn opdracht is uitdrukkelijk gestoeld op een diep religieus fundament. De contrastervaring of het ongenoegen dat groeit bij het zien van onrechtvaardigheid, miserie en ellende, wortelt niet in mijzelf. Het is een plaats waar God zich kenbaar maakt en waar ik mij opgeroepen voel om de mens in nood nabij te zijn. Niet omdat ik een heilige ben of heldhaftig, maar wel omdat ik geloof dat er mensenhanden nodig zijn die anderen optillen uit het stof, die perspectief bieden in uitzicht- of liefde-loze situaties.»

Veto: *Heb je reeds ervaring met de taken die je er zal uitvoeren?*

Pater Stijn: «Ik ben slechts dertig en heb nog niet veel levenservaring. Ik ben gedurende een aantal jaren directeur geweest van Salvast, onze studentenresidentie in Heverlee. Ik heb daar veel geleerd van de tachtig studenten en daar ben ik hen zeer erkentelijk voor. Het leven met en voor dynamische jonge mensen beviel mij enorm en er viel altijd wel iets te doen of te beleven. Bij mij moet men echt niet komen beweren dat de jeugd van heden niet deugt of zich niet engageert. Ik heb mogen ontdekken dat jeugdigen heel solidair en betrokken met elkaar kunnen samenleven, vaak ongecompliceerd, met vertrouwen en in alle eerlijkheid. Ik heb zo ervaren dat ont-plooiing meer is dan intellectuele vorming. Werken met jonge mensen in opleiding is mij dus niet helemaal vreemd, maar misschien is het nog veel belangrijker dat ik, zoals ik gedaan heb met de studenten in Leuven, mij gewoon probeer aan te passen aan de leefwereld van ginds. Je kan pas echt met mensen werken wanneer je hun leefwereld van binnenuit kent. Pas dan kun je begrip opbrengen en kan je een dergelijke taak in een land aanvatten waar je aanvankelijk een vreemdeling zal zijn.»

Veto: *Kan je de lokale kontekst waarin je zal terechtkomen even beschrijven?*

Pater Stijn: «Onze gemeenschap woont temidden van de armen. Als er bij de burenen geen water of elektriciteit is, hebben wij het ook vlaggen. Riolering is er niet: alle afval gaat rechtstreeks de poreuze grond in waardoor bij hevige regenval funderingen scheuren, huisjes in elkaar stortten en mensen, vooral kinderen en bejaarden, omkomen. Er is veel werkloosheid onder de bewoners die van het platteland kwamen met de hoop op een beter leven in de hoofdstad. De realiteit bestaat uit armen zonder geld voor een woning. Een paar blikken platen worden bijeengezocht en met de laatste centen worden er cement en wat bakstenen gekocht. Op een plaatsje dat ‘vrij’ is op de heuvelrug omdat er enkele weken geleden een vorig krot is weggezaakt of weggespoeld, bouwen ze aan een dak boven hun hoofd.»

ELLEDE

«Er is nogal wat kriminaliteit en drugs zijn er geen onbekende. Straatkinderen worden er gebruikt om te dealen. Jonge moeders met kinderen van minstens twee verschillende vaders zijn dikwijls de zuil van het gezin en moeten zichzelf verkopen om hongerige magen te vullen. Nochtans is het alsof die ellende het onderspit moet delven voor een vrolijke hartelijkheid bij de mensen. Eenvoudige mensen van goede wil proberen er uit te geraken, maar weten niet altijd hoe. Zij hebben niet de nodige kennis of vaardigheden. Aan dit laatste punt kan gewerkt worden.»

Veto: *Uw missiewerk is dus geen ‘zieltjes-winnen’?*

Pater Stijn: «Zieltjes winnen is een oude term die volgens mij komt vanuit een erg dualistisch denken. Ikzelf gooi de redenering liever over een andere boeg. Als ik iemand voor mij heb, staat daar immers geen ziel die het na de dood goed moet hebben in het hiernamaals. Nee, daar staat een mens die gelukkig wil worden in het hiernamaals. Wie zo redeneert is gericht op het heil (om het religieus uit te drukken) van zijn evenwaardige *hic et nunc* en dat is belangrijk.»

Veto: *Wat dreef je tien jaar geleden om pater/priester te worden? Werd je echt geroepen?*

Pater Stijn: «Er waren verschillende redenen. Een directe aanleiding was er misschien niet. Geen telefoontje ‘uit den hoge’ dus. Valt wat tegen misschien... Mijn opvoeding heeft zeker een rol gespeeld, maar niet dat wij thuis overdreven katholiek of kerkelijk waren. Er was wel het openstaan voor het kristelijk religieus in die zin dat er dankbaar werd omgegaan met het leven en met elkaar, gelovend dat God met ons op weg is. Ik zag mijn omgeving in solidariteit en eerlijk samenleven: mensen in nood moesten geholpen worden. Ik denk dat je het van thuis uit meekrijgt of je concrete noden al dan niet ziet. Daarnaast leerde ik ook mensen kennen die heel concrete antwoorden probeerden te formuleren in het spoor van Jezus. Soms heel beperkt, maar toch steeds bedacht op het goede. De paters-opvoeders op het Salvatorcollege wijdden zich met hart en ziel aan de opvoeding van de leerlingen. Beschikbaarheid, eenvoud en het belang van samen horen, zijn prioriteiten die mij er enorm aanspraken. Zo zeer zelfs dat ik er meer over wilde weten en er uiteindelijk ben blijven plakken. Niet om mij op te sluiten tussen vier dikke kloostermuren, maar om in het spoor van Jezus, mensen nabij te zijn, ondanks al mijn eigen tekorten en onmacht. Maar steeds met het vertrouwen dat Hij het is die dit door mij wil bewerken.»

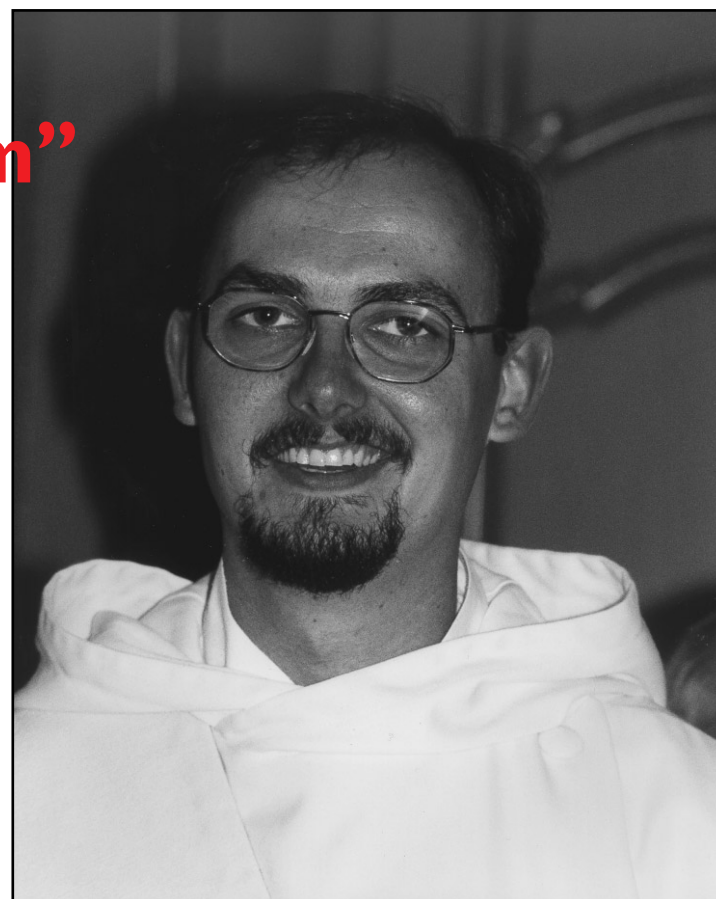
LIEFDE

Veto: *Hoe zit het met de vrouw in de Kerk?*

Pater Stijn: «Ik ken ‘de’ vrouw niet. Mocht ik haar kennen — ‘de’ vrouw van mijn leven —, zou mijn gelofte van ongehuwd zijn of van beschikbaarheid onder schot komen misschien. (lacht) Enfin, serieus, nu... Maar ik meen wel te mogen zeggen dat vrouwen op heel wat vlakken in onze samenleving minder gewaardeerd worden dan mannen. En dat is niet juist. Zij zijn evenwaardig. De patronen en klassieke rolverdelingen zijn in onze samenleving nog steeds dringend aan verdere herziening toe en daar onze kerk een deel van onze maatschappij is, moet ook hier nog heel wat gesleuteld worden.»

Veto: *Een ander aktueel thema: het homohuwelijk.*

Pater Stijn: «De liefde tussen deze mensen kan net zo oprecht, innig en duurzaam zijn als die tussen heteroseksuelen. Het lijkt me daarom niet overbodig om te zoeken naar concrete vormen van sociale en religieuze erkenning van homoseksuele koppels. Ik geloof dat dit het gehalte promiskuiteit als gevolg van gedwongen klandestiniteit terug zou kunnen schroeven tot een nivo dat in verhouding staat met de promiskuiteit onder heteroseksuelen.»

«Anderzijds ben ik niet helemaal gelukkig met die term ‘huwelijk’, omdat we dan zouden doen alsof homoseksualiteit hetzelfde is als heteroseksualiteit en dat zelfs een heteroseksuele relatie de enige norm zou zijn voor alle andere relaties. Een homopaar heeft volgens mij een heel eigen konstitutie met eigen wetmatigheden. Het zou daarom precies een uitdaging kunnen zijn om op een creatieve wijze een eigen vorm van sociale en religieuze erkenning en bevestiging van een duurzame en exclusieve relatie tussen twee mensen van hetzelfde geslacht te vinden.»

SELIBAAT

Veto: *Wat is uw visie op het selibaat?*

Pater Stijn: «‘Het’ selibaat bestaat niet. Iedere selibatair beleeft zijn of haar selibaat op een heel eigen manier en zal er anders mee omgaan. Ik kan dus alleen voor mezelf spreken. En voor mij is het geen doel op zich. Ik ben geen salvatoriaan geworden om het selibaat te beleven of omdat ik een negatieve kijk op relatie of seksualiteit heb. Een selibaat dat stoelt op angst voor tederheid werkt afstompemd en verstikkend. Een gezond selibatair leven is gericht op positieve waarden en relaties: beschikbaarheid voor God en mensen, in alle openheid en oprechtheid. Het aangaan van relaties en het opnemen voor mensen die in eenzaamheid verstrikt zitten. Selibatair leven is voor mij maar mogelijk als ik het leven mag delen met anderen. Van kapitaal belang is daarom mijn gemeenschap van broeders waar ik thuis mag komen in een open en vertrouwelijke sfeer met een gezellige en huiselijke tint. Daarnaast vind ik het belangrijk om een vertrouwenspersoon te hebben, met wie je zorg en vreugde kunt delen. En *last but not least* is selibatair leven voor mij maar mogelijk in de mate dat ik wortel wil schieten in de grond van ons bestaan en mij gericht houdt op God. Hij is het uiteindelijk die mij draagt en naar mensen toe doet gaan. Als ik selibatair wil leven op eigen kracht, wordt het een krachtpatserij die de spieren van mijn gevoelsleven doet scheuren, waardoor ik ongelukkig word. En dat lijkt me nu wel het laatste te zijn wat God van mensen wil.»

David Adriaen

Foto's: Stijn Van Baelen

Keukenpersoneel gevraagd

Mellicht heb je weinig ervaring met de administratieve rompslomp die gepaard gaat met het verkrijgen van een studentenjob. Als rasechte Belg kan je immers in een handomdraai een *jobke* als afwasser, ober of telefonist te versieren. Op voorwaarde dat de gemiddelde Europeaan zijn beste beentje voor zet en eventueel zijn haar wast, geldt voor hem of haar hetzelfde. De situatie verschilt echter lichtjes voor de avontuurlijke niet-Europeaan die zich naar België waagde om een diploma in de wacht te slepen.

Je moet over het spreekwoordelijke engelen-geduld beschikken om als internationale (niet-Europese) student een wettelijke werkvergunning in het bezit te krijgen. Volgens de vernieuwde Belgische wetgeving moet een niet-Europese student een werkvergunning hebben om een studentenjob uit te oefenen buiten de zomermaanden. Zonder ons te wagen aan extreem-rechtse of extreem-linkse beschouwingen kunnen we voorzichtigheidshalve akkoord gaan met de logica van zo'n regulering. De Europese Unie wil immers de werkgelegenheid binnen haar grenzen beschermen, net zoals dit gebeurt in de Verenigde Staten, Canada en Australië.

Logischerwijs moet een dergelijke werkvergunning worden aangevraagd. Procedureel gebeurt de aanvraag als volgt: de kandidaat-student vindt een werkgever die overeenkomt om hem of haar in dienst te nemen. Samen vullen ze zes verschillende formulieren in die naar het Ministerie van Werkgelegenheid worden gestuurd. Het ministerie antwoordt binnen de drie tot zeven weken. Binnen deze periode mag er geen werkovereenkomst worden aangegaan of werk worden uitgevoerd door de betrokken partijen op straffe van boete en zwaardere maatregelen zoals intrekking van uitbatings- of verblijfsvergunning. Na maximaal zeven weken — afhankelijk van het ministerieel antwoord — mag de student zijn of haar werk aanvatten en is deze ook wettelijk beschermd.

FILANTROPEN

Zoals zo vaak in België zit de wetgeving theoretisch gezien vrij degelijk in elkaar. Praktisch gezien draait de zaak vierkant. Je kunt geen werk krijgen zonder werkvergunning, maar van een werkvergunning is geen sprake zonder specifieke werkgever. En merk nu vooral de drogredenering op aangezien 'specifieke werkgever' eigenlijk staat voor 'werk' tenzij je te maken hebt met een

van de dungezaaide filantropen die zich vermomd hebben als kafeebaas. Welke andere energieke kafeebaas op de Oude Markt zou het volgende willen ondernemen: een werknemer in dienst nemen die gebrekkig of helemaal geen Nederlands spreekt, voor de persoon in kwestie formulieren verzamelen en invullen en vervolgens enkele weken in de onzekerheid verkeren over de werkvergunning? Voeg daar aan toe dat de meeste werkgevers niet vertrouwd zijn met aanvraagprocedure en dat bijgevolg wel zeven weken in beslag kan nemen.

Er bieden zich in Leuven twee alternatieven aan om uit deze tredmolen te geraken. Je kan als internationale student aan de KU Leuven een jobaanvraag indienen bij Alma. Alma is inderdaad een van de bovenvernoemde ideale werkgevers. Ze beschikt over de nodige middelen en heeft een multiculturele visie op haar eet- en werkgebeuren. We mogen dan ook trots zijn op de samenwerking tussen Alma en de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) die onder andere een goedkope maaltijd en studentvriendelijkheid waarborgt. Toch, ook Alma heeft haar limieten wat werkgelegenheid betreft. Ze kan niet instaan voor alle internationale studenten die op zoek zijn naar een *jobke*.

Een ander alternatief — illegaal maar realistisch — is zwartwerk. Geef toe, het lijkt erop dat de internationale student tot zwartwerker wordt veroordeeld met alle nadelen tot gevolg. De student verkeert in de voortdurende angst om zijn/haar verblijfsvergunning en de kans op het gegeerde diploma te verliezen. De staat verliest inkomsten omdat de werkgever de werknemer niet aangeeft en onder meer geen rijks sociale zekerheid (rsz) betaalt. Vervolgens is er nog de uitbuiting die zwartwerk met zich meebrengt, want — laten we eerlijk zijn — er zijn werkgevers die van dit systeem maar al te gretig gebruik maken. De student heeft geen werkzekerheid en het risico bestaat dat het loon gewoon niet wordt uitbetaald. Om nog maar te zwijgen over de ellende die een werkonverval met zich meebrengt.

CENTJE

Maar wacht eens even. Zien we nu geen fundamentele vraag over het hoofd? Los van deze problemen is er natuurlijk nog de fundamentele vraag of een internationale student *überhaupt* wel moet kunnen werken. Dit is ook het argument van de Belgische staat. Internationale studenten worden immers enkel aanvaard in België indien ze kunnen getuigen over voldoende middelen te beschikken voor hun levensonderhoud. Een officiële beurs komt hiervoor in aanmerking of een dokument waarin een

familieel waarborg staat. Werken is niet noodzakelijk tenzij om een extra centje opzij te kunnen leggen voor de zomermaanden. Werken kan dus worden begrepen als gevaarlijk en een verdoken manier om in België in te wijken.

Zo'n redenering komt echter niet overeen met de realiteit. In de eerste plaats beschikken slechts weinig studenten effectief over een rijke peetoom die hen wil financieren of een studiebeurs die al hun kosten dekt. Overigens behalen vele studenten in internationale programma's hun tweede diploma en ze hebben vaak een familie waar ze voor instaan. Slechts enkelen rond hun studies af in één academisch jaar. Ten tweede komt er van de financiering van het land van oorsprong weinig terecht wegens inflatie, vertraagde stortingen of familiale en politieke omstandigheden. Je kan toch moeilijk je hele fortuin in je onderbroek over de grens smokkelen om hier een master of een doctoraat te behalen?

Tenslotte nog even dit. Het blijkt steeds opnieuw dat internationale studenten die naar Leuven komen om te studeren ontwikkelde mensen zijn met een levensvisie. In Pangaea in de Vesaliusstraat huist onder andere Portulaca, de geleding van Loko die zich bezighoudt met de buitenlandse studenten. Daar bruist het van het leven en samen wordt er gewerkt aan een multiculturele gemeenschap in Leuven. Deze mensen willen maar al te graag naar hun land van oorsprong terugkeren en dit niet alleen om het grauwe Belgische klimaat te ontvluchten. Neen, hun diploma stelt hun in staat om zichzelf en hun land economisch en cultureel te steunen. In plaats van deze mensen te steunen, straft de nieuwe Belgische wetgeving op de werkgelegenheid deze groep.

Portulaca vindt dat dit moet veranderen. Men is al een tijdje bezig met het uitpluizen van de wetgeving en de problemen rond de werkvergunningen. Getuigenissen van werknemers en werkgevers worden verzameld. In september laatstleden werd de kwestie aangekaart bij de gemeenteraad van Leuven. In feite pleit Loko-Portulaca voor de afschaffing van deze malle molen en een serieuze herziening van de wetgeving. Deze praktijk getuigt immers van diskriminatie. De internationale student wordt niet onderscheiden van de immigrant of potentiële illegaal. Nochtans is de internationale student binnen België een volwaardige rechtspersoon die zichzelf wil behelpen. Waarom wordt dit verhinderd? Misschien heeft onze regering deze groep mensen gewoon over het hoofd gezien toen ze de wetgeving op werkgelegenheid en immigratie heeft verstrengd.

Loko en Portulaca trekken nu aan de alarmbel. De bedoeling is deze kwestie aan te kaarten op hoger politiek niveau. Natuurlijk is er hulp nodig om deze kafaiaanse bedoening uit de wereld te helpen. Voor informatie, ideeën, getuigenissen of opmerkingen kun je steeds terecht op het kantoor van Portulaca. Of kom gewoon langs op woensdag 12 december om 19 uur op de politieke vergadering.

Judith Hermans
Viktor Yudin

Dit artikel is een bewerking van een tekst die onder de titel « We miss you, Kafka! » verscheen in The Voice van november 2001.

Loko-Portulaca, Vesaliusstraat 34, telefoon: 016/32.33.95, email: portulaca@portul.student.kuleuven.ac.be

Alma serveert

Maandag	Kalkoensteak uit de Caraïben	2,06 €	(83 Bef)
10.12.01	Bio Gegratineerd Geitenkaasje	3,67 €	(148 Bef)
	Vegetarische Spaghetti	2,06 €	(83 Bef)
	Visbrochettes uit de Westhoek	3,02 €	(122 Bef)
Dinsdag	Vleeskroketten met hot peppersaus	2,06 €	(83 Bef)
11.12.01	Pieter's Moeder keukengeheim	2,31 €	(93 Bef)
	Groentjes met toetje van moussaka	2,63 €	(106 Bef)
	Stilleven van vis met reddingsboei	3,02 €	(122 Bef)
Woensdag	Pensen met appelmoes	2,06 €	(83 Bef)
12.12.01	Rumsteak met broccoli en peperroomsaus	3,67 €	(148 Bef)
	Groentepizzaatje met lichte sla	2,63 €	(106 Bef)
	Gefrituurde wijting Provençale	3,45 €	(139 Bef)
Donderdag	Varkensrib met Hollandse bloemkool	2,06 €	(83 Bef)
13.12.01	Kipfilet met spek en wijn	3,67 €	(148 Bef)
	Courgettetaart met Baskische piperade	3,45 €	(139 Bef)
	Dillekabeljauw op z'n Baskisch	3,67 €	(148 Bef)
Vrijdag	Pikante worstjes met worteltjes	2,06 €	(83 Bef)
14.12.01	Lamsribbetjes met gebakken aardappelen (BIO)	3,67 €	(148 Bef)
	Quornsteak met Hollandse bloemkool	2,63 €	(106 Bef)
	Garnaalkroketjes met Provençalse saus	3,02 €	(122 Bef)

De Alma-nac

Volgende week: Alle(mmmm)aal Bio!

Van 3 t.e.m. 14 december in Alma 1, Alma 2 & Alma 3. Ooit al gehoord van een broodje 'Hinkel', 'Brabander' of 'Kimagro'? Kom ze proeven in Alma!

VREDEZEILANDEN

Muziek op je bord!

Op donderdag 13 december:
• 'Musical Lunch' in Alma 3 (van 12 t.e.m. 14 uur)
• 'Candle Light Diner' in Alma 2 (18 t.e.m. 20 uur)
Kom sfeervol lunchen of dineren en geniet van het muzikale talent van **ALTSAX MUSIC**

Meer weten over de Alma-nac:
www.alma.kuleuven.ac.be

ALMA
UNIVERSITEITSRESTAURANTS

Belgisch asielbeleid is onmenselijk en inefficiënt

De nieuwe asielprocedure is inhumaan en even inefficiënt als de vorige. Dat staat te lezen in het rapport dat de drie belangrijkste Belgische vluchtelingenorganisaties vorige maand aan de pers voorstelden. Volgens hen is men op een punt gekomen waardoor de Belgische asielprocedure niet meer kan garanderen dat asielzoekers die werkelijk bescherming nodig hebben, worden (h)erkend.

Een van de paradepaardjes van de regering-Verhofstadt is haar nieuwe aanpak van het asielbeleid. Zo is het aantal asielaanvragen sinds de aanpassing van vorig jaar teruggevoerd van veertigduizend tot twintigduizend per jaar. Ook worden er in plaats van driehonderdvijftig uitwijzingen per maand — zoals het geval was onder de regering-Dehaene — nu drie à vierhonderd asielzoekers per week het land uitgewezen. Deze cijfers tonen een gigantische procedureversnelling aan in het afgelopen jaar. Uit statistieken van de Vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties blijkt dat nergens in de Europese Unie het aantal asielaanvragen zo sterk is gedaald als in België. Toch is deze procedure allerminst efficiënt en zeker niet menselijk te noemen. Ook de cijfers geven een vertekend beeld van hoe het er in werkelijkheid aan toe gaat.

Door het afschaffen van financiële steun en de versnelling van de procedure stelde de regering zich tot doel het aantal onterechte asielaanvragen terug te dringen. De drastische manier waarop dit gebeurt, heeft echter ook tot gevolg dat vluchtelingen die echt bescherming nodig hebben, afgeschrikt worden en dat aanvragen vaak onontvankelijk worden verklaard. Wat oorspronkelijk een beschermingsprocedure diende te worden, blijkt in het rapport geëvolueerd te zijn naar een afwijzingsprocedure gebaseerd op afkomst.

PROCEDURE

Ter uitvoering van dit nieuwe beleid pasten de asielinstanties de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatslozen (CGVS) hun procedure aan. Deze is nu gebaseerd op vier technieken. Ten eerste het *Lifo-principe* (*Last In, First Out*), waarbij asielverzoeken van na 3 januari 2001 prioritair worden behandeld. Oudere asielverzoeken worden enkel nog behandeld voor zover de asielinstanties tijd over hebben (lees: ze blijven liggen). De *ontvankelijkheidsfase* wordt nu ook de belangrijkste prioriteit, dit wil zeggen dat alle troeven gezet worden op de beginfase: het onvankelijk verklaren van de asielaanvrager om in het land te blijven. Dit gebeurt vooral op basis van de situatie van het land van herkomst. Hierbij is het de bedoeling om tot een eerste (grote) schifting van de aanvragen te komen.

De derde belangrijke techniek bestaat erin de *procedure te versnellen*: de bedoeling is om de asielaanvragen binnen de twee maanden volledig te onderzoeken. Tenslotte wordt binnen dit kader een beleid gevoerd van *specifieke aandacht voor nationaliteiten of groepen* waarvan het aantal aanvragen plots sterk stijgt.

Op deze werkwijze hebben de drie belangrijkste vreemdelingenorganisaties, het Overlegcentrum voor Integratie van Vluchtelingen (OCIV), het Belgisch Komitee voor Hulp aan Vluchtelingen (BCHV) en Coordination et Initiatives pour Réfugiés et Etrangers (CIRE), een aantal zeer duidelijke punten van kritiek. Zo blijkt dat door het

toepassen van de Lifo-procedure logischerwijze enkel de laatste aanvragen aan bod komen, waardoor veel asielzoekers van voor 2001 in de onzekerheid blijven leven. Ook het prioritair behandelen van de ontvankelijkheidsfase brengt zo zijn problemen mee. Iedere asielaanvraag wordt in de eerste weken gecontroleerd op ontvankelijkheid, men onderzoekt of de asielzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning. Bij een negatieve evaluatie heeft men de kans om in beroep te gaan. Volgt daarbij een tweede negatief advies, dan wordt men het land uit gezet. Bij een positieve evaluatie moet de aanvrager wachten tot zijn geval ten gronde onderzocht wordt; men controleert dan of de persoon in kwestie inderdaad in aanmerking komt om asiel te krijgen.

De omslachtige uitleg alleen al, illustreert het immense probleem van de zaak. Tussen het aanvragen en het bekomen van asiel zitten mogelijk vier stappen, die in de praktijk — ook met de nieuwe procedure — jaren in beslag kunnen nemen. In de nieuwe procedure is enkel de ontvankelijkheidsfase versneld, de indrukwekkende uitwijzingscijfers slaan hoofdzakelijk op de onontvankelijkheidsverklaring van de aanvragen. Het aantal dossiers die ten gronde moeten onderzocht worden, blijft door deze procedure maar groeien. Een snel rekensommetje maakt overigens duidelijk dat met vierhonderd aanvragen per week enkel de nieuwe aanvragen kunnen behandeld worden op ontvankelijkheid. Smalend spreekt men dan ook van de *Fino-dossiers* (*First In, Never Out*). Daarom stellen deze drie Belgische vluchtelingenorganisaties dan ook voor om de ontvankelijkheidsfase onmiddellijk te vervangen door de meer doortastende grond-

Een laatste groot punt van kritiek op het nieuwe beleid is haar specifieke aandacht voor bepaalde nationaliteiten en landen. Zo blijkt uit het rapport dat voor bepaalde nationaliteiten er een nul procent-ontvankelijkheid gehanteerd wordt. Dit vormt een duidelijke aanwijzing dat men de facto het principe van het veilige land van herkomst hanteert. Asielaanvragers uit deze landen worden systematisch geweigerd omdat hun land zogezegd veilig is. Deze toepassing druist echter in tegen de verplichte individuele behandeling van asielaanvragen zoals vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag van 1951. Tot die 'veilige landen' behoren onder andere

Slovakije, India, Kazachstan, Mongolië, Tsjechoezovië enzovoort.

ARCHITEKTUUR

Het rapport bekritiseert echter niet alleen de werking van de vreemdelingendiensten. Ook de werkverdeling en de 'architectuur' van de Belgische asielprocedure liggen onder hevig vuur. De DVZ houdt zich hoofdzakelijk bezig met de dossiers in de ontvankelijkheidsfase. Door de gevoelige versnelling van deze procedure en de enorme daling van asielaanvragen is de DVZ er in de loop van het jaar in geslaagd haar achterstand van elfduizend dossiers te doen smelten als sneeuw voor de zon. Maar ondanks het feit dat de aan-

Het CGVS houdt zich bezig met het beroep aangetekend tegen de onontvankelijkheidsverklaring en de gegrondheidsfase. Het spreekt voor zich dat het CGVS al tegen een grotere werkdruk aankijkt dan de DVZ. Temeer omdat door het groot aantal weigeringen tot ontvankelijkheid in de DVZ er enorm veel asielzoekers beroep aantekenen bij het CGVS. Op het Commissariaat-Generaal worden nu uitsluitend dossiers behandeld van na januari 2001, voor deze nieuwe aanvragen worden er haast alleen beslissingen in ontvankelijkheid genomen. In de fase ten gronde blijven vrijwel alle dossiers van 2001 liggen en bovendien heeft men nog steeds te kampen met de gigantische achterstand van zo'n veertigduizend dossiers van voor 2001. Doordat het CGVS nu nog slechts beslissingen in ontvankelijkheid neemt, heeft de derde asielinstantie, zijnde de Vaste Beroepskommissie voor Vluchtelingen (VBV), die zich bezighoudt met beroep tegen een negatief advies in gegrondheid bij het CGVS, haast geen werk meer. Men kan nu eenmaal niet in beroep gaan tegen beslissingen die niet genomen worden.

OPLOSSING

In het rapport stellen het OCIV, BCHV en CIRE voor dat er op korte termijn een aantal aanpassingen aan de bestaande asielprocedure gebeuren. Bedoeling is om uiteindelijk te evolueren naar een volledige hertekening van de architectuur van de huidige asielprocedure. Dit impliceert een grondige wetswijziging van het ganse Belgische asielbeleid. Zoals reeds gezegd, hopen de drie dat op middellange termijn de ontvankelijkheidsfase steeds meer een eerste gegrondheidsfase zal worden en dat dit eerste oppervlakkige en tijdrovende onderzoek uiteindelijk zal verdwijnen uit de heersende asielprocedure. Ook hopen de organisaties op een mensvriendelijker beleid: de behandeling zou niet meer mogen gedikt worden door de instroom, maar wel door de nood aan bescherming. Daarom is een individuele behandeling eerder noodzaak dan luxe. Het OCIV, BCHV en CIRE verzetten zich niet tegen een versnelde procedure — ook de asielzoeker heeft hier immers baat bij — maar ze gaan wel in tegen de inhumane aanpak ervan. Bij een vereenvoudiging van de procedure zoals hierboven aangegeven zou er daarvoor veel meer tijd en mankracht vrijkomen, ook om de achterstand van voor 2001 weg te werken. De beste illustratie dat er iets grondig fout is met de Belgische asiel-

procedure, is het feit dat men in de absurde situatie beland is dat twee van de asielinstanties (de DVZ en het VBV) geen achterstand meer kennen, terwijl het CGVS tegen een gigantische achterstand blijft aankijken. Zolang de Belgische politiek in de grond van de zaak niets verandert, zal deze achterstand gestaag blijven verder groeien.

Bart Depestel

foto: Gert Schuyten

“Men is nu in de absurde situatie beland dat twee van de asielinstanties geen achterstand meer kennen, terwijl het CGVS tegen een gigantische achterstand blijft aankijken.”

heidsfase. Deze nieuwe aanpak zou niet alleen veel tijd en geld besparen, ze zou ook de jarenlange onzekerheid van de asielzoekers wegnemen.

De versnelling van de procedures en de combinatie van het prioritair behandelen van de ontvankelijkheidsfase hebben er dus toe geleid dat de dossiers in deze eerste fase niet grondig genoeg worden onderzocht. Mensen die echt bescherming nodig hebben, worden op die manier vaak het land uitgezet. Bij het wegnemen van de ontvankelijkheidsfase zouden dergelijke schrijnende gevallen sterk gereduceerd en misschien zelfs vermeden kunnen worden.

vragen in een jaar tijd gehalveerd zijn en dat in de logica van de regering het merendeel van de onterechte asielaanvragers afgeschrikt is, zijn de ontvankelijkheidsverklaringen slechts licht gestegen (van 5,83% tot 7,43%). Konklusie in het rapport: door het feit dat er veel minder asielaanvragen zijn en men bij benadering hetzelfde aantal positieve beslissingen maakt, worden er veel meer mensen onterecht teruggestuurd naar hun land. Als dit klopt, dan is dat een gruwelijke, maar in de regeringslogika zeer efficiënte zet om zonder veel poeha buitenlanders terug naar hun land van herkomst te sturen.

Van Leuven-aan-Zee tot Leuven

Fogescholen en universiteiten vallen binnenkort onder een gezamenlijk bestuur. Inspraak van studenten in deze nieuwe structuur is geen evidentie, maar na een startvergadering is de kans groot dat de associatie-overheid er een taaie gesprekspartner verkrijgt.

Na het — niet altijd even elegante — proces van de associatievorming, staat de invulling van deze nieuwe bestuursvorm op stapel. De KU Leuven heeft elf hogescholen rond zich verzameld. Ook de Katholieke Universiteit Brussel heeft de associatie-overeenkomst ondertekend, hoewel zij in de voorlopige versie van het nieuwe dekreet het verbod krijgt tot een associatie toe te treden. Tussen de verschillende instellingen is er al veel gebrainstormd over de organisatie van de

associatie. De Leuvense associatie heeft alvast de ambitie zo snel mogelijk operationeel te zijn. De vraag of studenten ook zullen betrokken worden in deze superstructuur blijft voorlopig onbeantwoord.

KWAL

De vertegenwoordigers van de representatieve studentenorganen verzamelden zich daarom — haast symbolisch — in Brussel. Een meerderheid van de hogescholen ging in op de uitnodiging die vanuit Leuven kwam. Een neutraal persoon van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) zat de vergadering voor en gaf eerst een actuele stand van zaken. Die wordt ook wel eens de 'Kwal' genoemd, wat staat voor Kwalitatieve Associatie Leuven. Dit is een knipoog naar de bewering van rector André

Oosterlinck dat de 'k' van katholiek in de naam van deze universiteit ook voor kwaliteit staat.

Daarna kwamen een aantal bezwaren aan bod. Zo werd er geklaagd over de onduidelijke toekomst van de algemene lerarenopleiding en het één-cyclusonderwijs. Het nieuwe ontwerp van dekreet zegt hier bitter weinig over. Vervolgens spitste de aandacht zich toe op de Kwal. In de eerste werkdokumenten zou de Leuvense associatie vrij centraal geleid worden en is er niet echt sprake van een gelijkwaardigheid tussen de partners. De hogeschoolstudenten hopen dat de lokale autonomie gerespecteerd zal blijven. Hoewel de associaties strikt gezien geen onderwijsbevoegdheid hebben, zullen zij toch de opleidingen op elkaar afstemmen en onder meer bruggen tussen hogescholen en universiteiten kunnen bepalen. Het spreekt voor zich dat studenten een rechtmatige plaats zouden moeten krijgen bij de bespreking van dit soort dossiers.

Er is ook geen nood om in ieder technische commissie een vertegenwoordiger te hebben. Studenten zouden echter niet buiten de voor hen relevante discussies mogen gehouden worden. Hoe het studentenoverleg zich zal organiseren, is nog geen uitgemaakte zaak. Uit een rondvraag bleek een grote diversiteit kwamen waarop studentenparticipatie wordt georganiseerd. In een aantal hogescholen houden overkoepelende raden zich ook vaak bezig met ontspannende activiteiten en komt onderwijs op de tweede plaats. Soms

zijn het docenten die als specifieke taak hebben de studentenvertegenwoordigers administratief te ondersteunen. Hier en daar kan de studentenraad wel al rekenen op een betaalde medewerker, zoals dit aan de universiteit het geval is. Een belangrijk punt op de vergaderingen waren de gemeenschappelijke diensten. Als hogescholen en universiteiten sterker naar elkaar toegroeien, zijn hier duidelijk een aantal schaalvoordelen uit te halen. Zo kan er worden samengewerkt op het vlak van informatika, personeelsbeheer. De laatste jaren waren er reeds dergelijke overeenkomsten in een aantal universiteitseden. De associaties doorkruisen nu deze beweging. Een aantal hogescholen zou te horen gekregen hebben dat, indien zij zouden aansluiten bij een andere associatie, de samenwerkingsverbanden voor studentenvoorzieningen konden worden opgeblazen. Daarom sirkuleren er geruchten dat de Leuvense associatie een eigen netwerk van sociale voorzieningen, gekoördineerd vanuit Brussel, zou oprichten.

De studentenraden protesteren tegen dit idee. Zij menen dat de associaties regionale samenwerking niet in de weg mogen staan. Zoiets zou immers leiden tot een minder doeltreffende besteding van middelen of zelfs tot verspilling. Het zou al te absurd zijn dat er bijvoorbeeld een Alma zou komen in Gent en Antwerpen waar dan enkel studenten van de Leuvense associatie terecht zouden kunnen. Om die regionale samenwerking te bevorderen, zijn dekreten wijzigingen echter noodzakelijk. Bij universiteiten zijn de sociale voorzieningen een integraal onderdeel van de instelling. Hogescholen moeten daarentegen een aparte vzw oprichten, en krijgen een afzonderlijke financiering. Alle studentenraden zijn van oordeel dat regionale samenwerking een absolute must is en zij zullen dit ook verdedigen, zowel in hun eigen instelling, als bij de hogere overheden.

Thomas Leys

(foto archief)

ASSOCIATIE MAAKT ANTWERPSE HOGESCHOOL DUURDER

Inschrijvingsgeld Plantijnhogeschool drastisch omhoog

De Plantijnhogeschool in Antwerpen verhoogt haar inschrijvingsgelden gevoelig. Daarmee wil de hogeschool vermijden dat er op basis van de inschrijvingsgelden onderlinge concurrentie ontstaat tussen de hogescholen die lid zijn van de Antwerpse associatie.

De associatievorming lijkt uit te monden in de meest grootschalige en ingrijpende institutionele herschikking van het Vlaamse hoger onderwijs sinds de universitaire expansie van de late jaren zestig en de fusies van de hogescholen halfweg de jaren negentig. Het vormen van associaties kan in principe vele voordelen hebben voor alle betrokkenen waaronder onder meer een rationalisatie van het onderwijsaanbod, schaalvoordelen en gemakkelijkere overgangen tussen de verschillende types van hoger onderwijs.

Toch dienen de studenten nauwlettend toe te kijken om de mogelijke risico's van het verhaal te vermijden. Zo mag de democratische toegang tot het hoger onderwijs niet in het gedrang komen door de associaties. Ook dient de associatievorming aangegrepen te worden om het medebeheer en de participatie van studenten zowel kwalitatief als kwantitatief te versterken. Op associatienivo moeten studenten op representatieve wijze vertegenwoordigd zijn in alle beleidsvoorbereidende, beslissingnemende en beleidsuitvoerende organen. Voorts mag de vorming van associaties er niet auto-

matisch toe leiden dat de inschrijvingsgelden aan de hogescholen opgetrokken worden tot het nivo van de universiteiten.

BEVOREN

Dat deze gevaren niet denkbeeldig zijn is alvast bewezen aan de Plantijnhogeschool in Antwerpen. Op de Raad van Bestuur van de Plantijnhogeschool stond op 25 oktober de gelijkenschakeling van de inschrijvingsgelden met de andere hogescholen binnen de associatie op de agenda. Tim Spruytte, voorzitter van de studentenraad, legt uit waarom: "Door die gelijkenschakeling wil men interne concurrentie tussen de geassocieerde hogescholen vermijden. Er is echter ook een tweede reden. De Plantijnhogeschool heeft haar inschrijvingsgeld altijd zeer laag kunnen houden door een dotatie die ze als provinciale hogeschool kreeg van de provincie Antwerpen. De provincie is momenteel echter haar kerntaken aan het herzien, en ik heb al uit verschillende bronnen vernomen dat men onderwijs uit deze kerntaken wil halen. Dat zou dan ook impliceren dat de dotatie van de provincie — zo'n driehonderd miljoen frank — zou wegvallen."

Bovendien is het aantal inschrijvingen aan de hogeschool dit jaar drastisch gestegen: de instroom lag dit jaar veertig procent hoger dan vorig jaar. De bevroren envelopfinanciering — voorzien op 2600 — volstaat dus niet meer voor de huidige 2900 studenten.

Het inschrijvingsgeld van de Plantijnhogeschool was tot nog toe een van de laagste van Vlaanderen. De andere hogescholen van de associatie daarentegen vragen nu al het maximum toegelaten inschrijvingsgeld. Door de gelijkenschakeling zullen de inschrijvingsgelden voor de Plantijnhogeschool volgend academiejaar verdubbelen voor niet-beursstudenten (van 9.900 naar 18.000 frank) en verdriedubbelen voor bijna-beursstudenten (van 4.000 naar 11.400 frank). Voor beursstudenten zal de verhoging nauwelijks voelbaar zijn.

OPHOESTEN

Volgens het hogescholendekreet moet de studentenraad vooraf geraadpleegd worden over alle aangelegenheden die hen rechtstreeks aanbelangen. Dat is in deze kwestie niet gebeurd. De studentenvertegenwoordiger in de Raad van Bestuur heeft de aanwezigen hier dan ook terecht op gewezen. Op aandringen van regeringskommissaris Van Haecke werd rekening gehouden met de bemerking van de studenten.

De studentenraad kreeg toen de mogelijkheid een alternatief voorstel te formuleren. Tim: "In ons advies stelden we dat we weliswaar principieel gekant zijn tegen een verhoging van het inschrijvingsgeld, maar dat we ook inzien dat dit noodzakelijk is omdat de instelling anders in de financiële problemen zou komen. Daarom stelden we voor de verhoging gradueel door te

voeren (bijvoorbeeld een stijging van tweeduizend frank per jaar). Op die manier zou de verhoging gespreid kunnen worden over drie of vier jaar. Een plotse verhoging vonden we namelijk niet eerlijk ten opzichte van de studenten die al ingeschreven zijn, en die volgend jaar plots een veel hoger bedrag zullen moeten ophoesten."

TERUGVALLEN

Op 28 november besprak de Raad van Beheer van de Plantijnhogeschool dit advies. De meerderheid verwierp echter het studentenvoorstel. Een belangrijk argument hierbij was dat studenten met problemen altijd kunnen terugvallen op de sociale voorzieningen. Een dergelijke redenering veronderstelt echter dat het studiebeurzenstelsel perfect is uitgebouwd en dat er geen drempels zijn om een beroep te doen op de sociale voorzieningen van de instelling.

Aan de Plantijnhogeschool is meteen het eerste bewijs geleverd dat de associatievorming niet alleen positieve gevolgen heeft. Het is essentieel dat de studenten zich in de gewijzigde context gaan herorganiseren en op die manier blijven waken over de democratisering van het hoger onderwijs.

Tijl Vereenoghe

“Regering mist visie op hoger onderwijs”

De politieke discussie over de invulling van de associaties is met een nieuw dekreet in aantocht in volle gang. Er rijst kritiek vanuit verschillende hoeken. Vlaams volksvertegenwoordiger Luc Martens (CD&V) eist dat de Vlaamse regering haar huiswerk opnieuw maakt.

Luc Martens: «De associaties, zoals ze momenteel worden omschreven, bieden geen maatschappelijke meerwaarde. Niets in de huidige wetgeving verbiedt dat instellingen zouden samenwerken. Het verhullende taalgebruik in het dekreet — men spreekt over “afspraken maken” — doet vermoeden dat er iets meer achter zit. Begrijp me niet verkeerd: er zou ook iets meer achter moeten zitten. De ambitie moet zijn om te komen tot een verregaande integratie van de verschillende onderwijsstructuren. Het onderscheid tussen hogescholen en universiteiten heeft geen relevantie meer in Europa. Dat behoort tot het verleden; in de toekomst spreekt iedereen over bachelor en master.»

Veto: *De universiteiten domineren op dit ogenblik de associaties. Dreigen de hogescholen niet in de verdrukking te raken?*

Martens: «Dat is mogelijk. Daarom vinden wij het ook niet gepast dat de universiteit van de ene dag op de andere een associatie-overeenkomst kan opzeggen. Iedere partner moet uiteraard een evaluatie kunnen maken, maar er moet een betere procedure komen om hogescholen te beschermen. Verder denken wij dat bij de samenstelling van de raden van bestuur het beter zou zijn mochten de partners daar op een meer gelijkwaardige basis met elkaar kunnen praten. Nu heeft de universiteit de mogelijkheid om iedere beslissing te blokkeren. Ook hier moet de dekreetgever ingrijpen. De intellectuele hoogmoed van de universiteit tegenover de hogescholen is niet meer van deze tijd.»

INITIATIEF

Veto: *Het proces van associatievorming kan bezwaarlijk een rationele operatie genoemd worden. Hebben de ideologische aspecten niet de doorslag gegeven?*

Martens: «De rationaliteit is eigenlijk van tafel geveegd toen de beleidsmakers het plan hadden opgevat om de associaties op regionale basis te organiseren. Het spreekt voor zich dat de KU Leuven zich daar niet goed bij voelde en zij heeft dat ook niet aanvaard. Er kwam een tegenbeweging waardoor er zich een netwerk over heel Vlaanderen heeft gevormd. Ik wil trouwens opmerken dat er vanuit de autonome instellingen (georganiseerd vanuit de Vlaamse gemeenschap, tl) geen enkele interesse is betoond voor het vrij initiatief (het katholiek onderwijs, tl). Er is dus ideologisering van beide kanten geweest.»

«Iedereen moet dus de vrijheid hebben om zijn partner te kiezen. Ik stel bijvoorbeeld vast dat de Universiteit Antwerpen binnenkort meer opleidingen mag gaan inrichten als zij eerst een akkoord sluiten met de Vrije Universiteit Brussel (VUB). Dat is toch wel vreemd. En dan is er uiteraard de situatie van de Katholieke Universiteit Brussel. Die wordt helemaal buitenspel gehouden. In het komende academiejaar zal die universiteit zeer moeilijk kunnen werven. Dat vind ik niet korrekt; de meerderheid organiseert zo haar eigen gelijk. Ze geven hen weliswaar de mogelijkheid om te onderhandelen, maar enkel indien dit tot een bepaalde oplossing leidt, met name een samenwerking met de VUB.»

Veto: *De Leuvense associatie is nu de onbetwiste ‘marktleider’. Levert zo’n positie geen gevaren op?*

Martens: «Dat is inderdaad niet zo gezond. Ik vermoed dat de huidige beweging ook een voorafspiegeling is van een veel grotere beweging. Onze universiteiten zullen over de grenzen moeten kijken. Neem de samenwerking met Maastricht in de Transnationale

Universiteit Limburg. Waarom zou Antwerpen ook niet eens naar Nederland kijken? Waarom kan Kortrijk niet het bruggenhoofd worden richting Rijsel? De Vlaamse associaties zijn dus maar een tussenstap naar Europese netwerken. Het succes van Leuven nu zal voor de andere universiteiten een stimulans zijn om zich ook meer te gaan profileren op dat gebied.»

Veto: *De student heeft voorlopig weinig te broeken gehad in heel de associatiepap. Moet het dekreet een verplichte studentenaanwezigheid in de bestuursorganen opleggen?*

Martens: «De student is tegenwoordig te veel het lijdend voorwerp. Daarom kan het nuttig zijn om tenminste een advies te geven in de richting van het opnemen van studenten of het oprichten van een overlegplatform voor de verschillende studentenraden. Op die manier kunnen zij toch meepraten over de verdere operationalisering van de associaties.»

BOTWEG

Veto: *Wat is nog de toekomst van het één-cyclusonderwijs in Vlaanderen?*

Martens: «Ook hier denkt de regering weer in de oude termen, terwijl dit net een kans is om het één-cyclusonderwijs in te passen in de nieuwe bachelor-masterstructuur. Nu wordt het botweg genegeerd. Die opleidingen dreigen ergens te vallen tussen het secundair en het nieuwe academische onderwijs. Dat moeten we absoluut vermijden.»

Veto: *Het nieuwe dekreet spreekt niet over de sociale voorzieningen of hoe deze moeten georganiseerd worden. Gaan de associaties daarin een rol spelen?*

Martens: «Het pedagogisch-wetenschappelijk project moet los staan van de sociale voorzieningen. Dat soort zaken kunnen best over de netten en de instellingen heen worden beheerd en op regionale basis. Dat is doeltreffender en het vermijdt verspilling van middelen. Ik merk dat de sociale voorzieningen wel worden gebruikt om bepaalde druk uit te oefenen. Zo zou de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven in Gent te horen hebben gekregen dat, indien zij zich niet zouden aansluiten bij de Gentse associatie, de samenwerkingsverbanden op het vlak van de sociale voorzieningen zouden worden stopgezet. Daarom is het misschien goed dat de dekreetgever de regionale samenwerking zou aanmoedigen.»

SCHRAAL

Veto: *Volgens de CD&V mist het hele dekreet een visie op het hoger onderwijs. Kan u dat eens toelichten?*

Martens: «Het dekreet gaat te weinig in de richting van een creditsysteem (de student verwerft op eigen tempo onderwijsonderdelen waar hij wenst en bouwt zo diploma’s op in tegenstelling tot het klassieke systeem waarbij er een vast pakket is aan één enkele instelling, tl). Die flexibilisering en modularisering zijn absoluut noodzakelijk, ook in het kader van het levenslang leren. De voorbije jaren hadden de beleidsmakers meer aandacht moeten besteden aan de waarde van verworven competenties en het wegwerken van lastige bruggen tussen bepaalde opleidingen. In het dekreet vinden wij daar haast niets van terug. Het ontbreekt de Vlaamse regering dus aan visie op het hoger onderwijs. Ook de Vlaamse Interuniversitaire Raad zegt dat de omschrijving van het creditsysteem zo schraal en mager is dat het misschien beter is om het gewoon weg te laten en eerst ernstig de zaak te bekijken in overleg met de betrokken actoren. De student is een mobiele student geworden die beweegt tussen opleidingen, tussen instellingen en tussen landen. De beginvraag is dan: hoe kun je ervoor zorgen dat hetgeen de student in zijn rugzak steekt ook later zal worden aanvaard wanneer deze zich aanmeldt aan een andere instelling? Vanuit

dat standpunt had de auteur van het dekreet moeten denken.»

Veto: *De ‘onderwijs-shoppende student’ is een mooi begrip, maar hoe verloopt de studiefinanciering dan?*

Martens: «Op dit ogenblik is de financiering inderdaad gekoppeld aan een bepaalde plaats en een bepaalde richting. Wanneer een student naar een andere onderwijsinstelling gaat, kan hij zijn studiebeurs verliezen. De student zou eigenlijk het recht moeten hebben op een soort van krediet dat hij zelf kan opnemen binnen het gestructureerde onderwijs en besteden waar hij wenst. Een soort van protonkaart voor het hoger onderwijs dus.»

Veto: *Dergelijk systeem van vouchers bestaat al in het buitenland, in verschillende vormen.*

“De intellectuele hoogmoed van de universiteit tegenover de hogescholen is niet meer van deze tijd.”

Zou u die toelagen aan de ouders of rechtstreeks aan de student toekennen?

Martens: «De afgelopen jaren is de autonomie van de student zo duidelijk geworden, dat het mijns inziens logisch zou zijn de student dit geld toe te kennen.»

Veto: *Omdat het dekreet sleutelt aan de bevoegdheden van een aantal autonome instellingen, is een tweede meerderheid in het Vlaams Parlement wellicht een noodzaak. Wat zullen de breekpunten voor CD&V zijn om die te leveren?*

Martens: «De vrijheid van onderwijs is voor ons absoluut prioritair. Daar mag niet aan geraakt worden. Verder wensen wij dat de

verhouding tussen universiteiten en hogescholen beter wordt uitgebalanceerd. Ten slotte moet het dekreet gekoppeld zijn aan een evaluatie van het aanbod van het hoger onderwijs, die reeds in 1994 was beloofd voor volgend jaar. We zien toch dat er een aantal onevenwichten tussen de provincies ontstaan. West-Vlaanderen wordt achtergesteld, terwijl Limburg en tot op zekere hoogte ook Antwerpen een voorkeursbehandeling hebben gekregen. Die discussie moet toch enigszins geobjektiveerd worden en op tafel komen.»

Veto: *De regering zal dus een taaie onderhandelingspartner vinden in de kristendemokraten?*

Martens: «Wees daar maar zeker van. Niet alleen omdat dit onze rol is als

oppositiepartij, maar ook omdat het belang van de student voor ons centraal staat. Dit dekreet zal waarschijnlijk vorm geven aan het hoger onderwijs voor de vele jaren die komen. Daarom moet het debat grondig gevoerd worden en met de nodige ernst. De regering heeft dit dossier te lang laten aanslepen en is het gesprek uit de weg gegaan.»

Veto: *Is CD&V bereid bepaalde studenteneisen mee op tafel te leggen?*

Martens: «We hebben aan Jong-CD&V gevraagd om zo snel mogelijk een forum op te richten om te gaan praten met studenten uit de verschillende milieus. Op die manier kunnen we vernemen hoe zij de verdere uitvoering van de Bolognaverklaring in Vlaanderen zien. Hun bezwaren zullen we zeker meenemen.»

Thomas Leys

foto: archief

Kerk en leven

Musea in Leuven hebben al een tijdje te kampen met een hardnekkig imagoprobleem. Ze zouden te saai zijn, te oubollig en vooral, te onbekend. Veto wil hier iets aan doen. Vorige keer kwam het filmmuseum in de Vander Kelenstraat aan bod, deze week is het de beurt aan de schatkamer van Sint-Pieter.

De op vele vlakken overweldigende Sint-Pieterskerk op de Grote Markt van Leuven herbergt, waarschijnlijk tot verrassing van velen, niet alleen een uitgebreide kollektie kerkstoelen en een altaar om U tegen te zeggen maar dus ook, en daar mag Leuven best trots op zijn, een heuse schatkamer. Die schatkamer staat barstensvol mooi opgepoetste monstransen, vergulde schrijnen, heiligenbeelden, belangrijke werken van Vlaamse Primitieven zoals Dirk Bouts en Rogier Van der Weyden (een reproductie in het laatste geval maar twee originele schilderijen van die eerste: *De marteling van de heilige Erasmus* en de wereldberoemde triptiek *Het Laatste Avondmaal*), het graf van hertog Hendrik I en een boven dit alles uittorende gotische en best wel indrukwekkend te noemen preekstoel.

De Sint-Pieterskerk is geen Dom van Firenze en de schatkamer heeft geen fresco's van Fra Angelico, maar de mooi opgestelde kollektie straalt een pracht uit die in weinig hoeft onder te doen voor vele van de katedralen die Vlaanderen rijk is. Of, zoals onze fotograaf het zo treffend formuleerde: "Het is toch allemaal zo fotogeniek he!"

DE KERK

De Sint-Pieterskerk zelf was praktisch voltooid in 1479, nadat de bouwwerken omstreeks 1425 waren begonnen. Het plan van de architect voorzag toen nog eens drie extra torens waarvan er eentje de hoogte van honderd zeventig meter diende te bereiken. Daarvan blijven nu nog slechts de torenbasissen over. Toen in 1541 bij één toren de hoogte van vijftig meter was bereikt, werden de werken gestaakt, aangezien de ondergrond niet stabiel genoeg bleek te zijn om een nog hogere toren te dragen. Na een paar instortingen met dramatische gevolgen, werd de toren in 1613 (meer dan honderd dertig jaar na de voltooiing van de kerk zelf) tot zijn huidige nivo verlaagd.

Omdat de verschillende bouwmeesters (met klinkende namen als Jan Keldermans II en Matheus de Layens) steeds de oorspronkelijke plannen hebben gevolgd, is het gebouw een mooi voorbeeldje van zuivere Brabantse laatgotiek. Langs de buitenzijde valt vooral de koorpartij met zeven straalkapellen op. Tussen twee van die kapellen werd in 1546 de kapel van Fiere Margriet (een Leuvense volkshelike die dan weer wél heel bekend is bij de studenten) gebouwd. Overigens heeft de kerk fors onder

beide wereldoorlogen geleden. Zo brandde in 1914 het dak af en werd de noorderkruisbeuk in 1944 door — u had het vast al geraden — de Duitsers gebombardeerd.

Het Engelse gidsje (Nederlandse waren er even niet meer voorradig) vermeldt dat er in het voorste gedeelte van de Sint-Pieterskerk vijftien zogenaamde 'chapsels' zijn en dat die, kort na de voltooiing van het gebouw, werden toegewezen aan evenveel genootschappen, broederordes, gilden, rijke adellijke families en zelfs universiteitsfakulteiten. In ruil daarvoor betaalden die dan een aanzienlijke som geld dat werd gebruikt voor onderhoud en decoratie van de Sint-Pieterskerk, én voor de aankoop van kunst.

Dat alles zorgt ervoor dat de kerk nu kan pronken met een kollektie die menig buitenlands toerist naar Leuven weet te lokken. De tweehonderd frank toegangsgeld is het dan ook zeker waard is, gesteld natuurlijk dat men middeleeuwse en religieuze kunst weet te appreciëren — wat natuurlijk ook weer niet zo evident is. We moeten daar immers eerlijk in zijn, de schatkamer van Sint-Pieter heeft niet echt de *cool* van het Gentse Smak of het hypegehalte van Körperwelten. Maar zoals gezegd dus zijn de werken van Dirk Bouts topklasse en alleen al daarom is dit museum zeer zeker zijn plaats waard.

Net als pakweg het stadhuis, de centrale bibliotheek op het Ladeuzeplein en de Kotmadam, behoort ook de Sint-Pieters-

kerk tot het cultuurpatrimonium van Leuven en de natuurlijke habitat van zijn studenten. Ze is nog nauwelijks weg te denken uit het stadsbeeld. Het is inderdaad zo dat iedereen de kerk kent, er geregeld voorbijfietst en — in noodgevallen — de muren van het gebouw als openbaar toilet bezigt. Slechts heel weinig van die studenten wandelen de Sint-Pieterskerk ook wel eens binnen.

De Kerk bevindt zich namelijk in een dipje en daar kan de netjes uitgestalde pracht en praal bitter weinig aan doen. Het is natuurlijk niet zo dat er niet meer *geloofd* wordt, maar wel dat de mensen steeds minder op de Kerk rekenen om dat geloof tot uitdrukking te brengen. Er worden steeds nieuwere, persoonlijkere, *echtere* manieren bedacht om met geloof om te gaan en daar hoort dat grote gebouw in het midden van de gemeente steeds minder bij. Uiteraard trappen we, op zijn zachtst gezegd, een paar open deuren in als we zeggen dat onze paus zijn vinger niet echt op de pols van de samenleving houdt. Maar zo *is* het dus wel, en net daarom verliest de Kerk zijn aantrekkingskracht.

Natuurlijk kan dan ook de vraag gesteld worden of het geen zonde is dat die grote kerkgebouwen leeg zijn komen te staan, en of ze niet beter voor andere doeleinden gebruikt zouden worden. Waarom dan sommige kerken niet ombouwen tot kafee-res-

taurant, zoals ik er in Glasgow wel een paar van heb zien staan, of tot fuif- annex konsertzaaltje? Of (waarom niet) tot museum? Het is in zekere zin wel ironisch dat de Sint-Pieterskerk, die haar ruimte dus wel degelijk goed benut (als museumzaal), de middelen daartoe heeft verworven in de jaren (lees: eeuwen) dat de Kerk haar macht nog niet verloren had. Of, anders gezegd, in zijn vette jaren heeft de Kerk onbewust gezorgd voor een alternatief voor haar gebouwen in de magere jaren (die toen ongetwijfeld als science-fiction werden afgedaan). Uiteraard doet dit alles niets af van de pracht van de kunstkollekties van de rooms-katolieke Kerk in het algemeen (denk ook aan de Sint-Pietersbasiliek van Rome of aan de Notre-Dame van Parijs en denk aan al die andere prachtige, *tijdloze* gebouwen), en die van de Leuvense schatkamer van Sint-Pieter in het bijzonder.

Frederick Vandromme

foto's: Gert Schuyten

Sint-Pieterskerk: Grote Markt, 3000 Leuven, tel.: 016/22.69.06 en 016/23.27.78. Toegang: 200 frank (of 5 euro) voor individuelen en 100 frank (of 2,5 euro) voor groepen vanaf tien personen. Bovendien kan het ticket gekombineerd worden met een bezoek aan het stedelijk museum Vander Kelen-Mertens. Openingstijden vind je op www.leuven.be.

FakbarRally

Kultuurraad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie, presenteert in samenwerking met de fakulteitskringen haar miniklassieker, de FakbarRally. Dit is een parcours met gratis konserten doorheen de Leuvense fakbars dat dit jaar plaatsvindt op woensdag 12 december.

Geos en Merkator: 't Plectrum, Naamsestraat 46

20u00: Sixtoys
21u30: Queensize Quagmire
23u00: Autumn Chills

Politika: Politika Kaffee, Tiensestraat 55

20u00: the Birds and the Bees

Farma: De Capsule, Parkstraat 4

21u00: Juice Box

Psychologische Kring: Pavlov, Tiensestraat 51

21u00: Coem

Apolloon: De Sportzak, Tervuursevest 60

23u30: de Apolloonband

KULTUURRAAD

(vh)

“Elke foto is een reisje”

Tij zit aan de andere kant van de kamera, en dat voelt duidelijk onwennig aan. Onze fotografe krijgt dan ook massa's advies. Beroepsmisvorming, glimlacht hij. En als Patrick De Spiegelaere lacht, dan krullen alle rimpeltjes rond zijn ogen vrolijk mee.

Hij trok al drie keer met Vredeseilanden naar het Zuiden om foto's te nemen voor hun campagne. Zo kwam hij terecht in Senegal, Nicaragua en Ecuador, landen die een diepe indruk op hem nalieten. De Spiegelaere werd ondertussen ook danig door de reismikrobe gebeten. “Reizen is voor mij de enige manier om tot rust te komen, ondanks het feit dat ik dan drie keer zo hard werk als hier. Weg van huis is er een speciaal soort rust: geen boekhouding, geen kinderen, geen telefoontjes. Reizen is een vlucht, eentje van het soort dat eeuwig zou mogen blijven duren.”

NATUURLIJK

Weldra wil hij er weer op uit, waarheen is niet belangrijk. Wel dat zijn enige gezelschap de kamera is. De Spiegelaere: “Dan dwaal ik van 's morgens vroeg tot 's avonds laat rond. Als ik een week later thuis kom, zijn de batterijen weer volledig opgeladen. Reizen is voor mij een uitlaatklep: kraantje open en alles eruit laten vloeien.”

Een goede foto maken betekent altijd binnendringen in de intimiteit van je onderwerp. Er wordt dan ook wel eens gefluisterd dat een fotograaf een voyeur is. “Sommige fotografen zijn voyeurs, maar wat ik maak is geen voyeurisme. Een voyeur is een opportunist op zoek naar sensatie, die zich verschuilt om het beeld te hebben dat hij zelf zoekt. Ik doe dat niet. Ik maak er geen geheim van dat ik een fotograaf ben en vraag ook altijd of ik mag fotograferen. Dat heeft te maken met de gêne die ik zelf heb: ik kan niet zomaar op straat met een gerust geweten argeloze mensen compromitteren.”

“In ontwikkelingslanden is het vaak moeilijk natuurlijke beelden te nemen omdat de mensen altijd willen poseren. Het gebeurt namelijk niet zo vaak dat er iemand rondhangt met een fototoestel op zijn buik en hen op de koop toe vanuit drie of vier verschillende hoeken wil fotograferen.” Mist hij daardoor niet voortdurend geweldige shots? Patrick: “Vragen of ik een foto mag nemen doe ik uit respect voor de mens. Ik vind dat heel belangrijk. En als ze poseren, dan poseren ze fenomenaal: kijk maar naar de portretten uit Senegal in de tentoonstelling. De trots die daaruit spreekt is ongelooflijk, die vind je hier niet terug. Hier kijken de mensen eerder teneergeslagen, ze zijn beschaamd om zichzelf te tonen.”

BROOD

Als we hem vragen in hoeverre zijn reizen het meer commerciële werk in België beïnvloeden, trekt De Spiegelaere zijn neus op. “Kommersieel vind ik echt een vies woord. Ik ben geen commerciële fotograaf, of liever: ik maak geen commerciële foto's. Ik geef niet toe aan niets of niemand.” Ook niet Om den Brode? “Nee, ik ga dat nooit doen. Alhoewel, zeg nooit nooit, misschien doe ik het toch nog.” (*Tijdens ons gesprek krijgt De Spiegelaere een telefoontje met een opdracht die hij klaarblijkelijk niet ziet zitten, maar hij stemt toch grommend in, wat door ons met de nodige hilariteit wordt onthaald, es/lc*)

“In ontwikkelingslanden kijk ik nog strenger dan ik hier al kijk. Het gevaar bestaat immers dat je vakantiekiekjes gaat maken. Voor de eerste keer naar Senegal, voor de eerste keer naar Ecuador, het is allemaal zo nieuw en overdonderend. Dat besef zit echter in je achterhoofd. Terwijl ik mijn beelden maak, sluit ik het gevaar al zo veel mogelijk uit: dat ga ik niet nemen, dat is een postkaartje.”

Moet een foto vooral mooi zijn of eerder een boodschap brengen? Zoals we wel intuïtief aanvoelden, zijn beide facetten belangrijk. “Een goede foto moet natuurlijk inhoud hebben, maar dat heeft hij eigenlijk altijd, want het Grote Verhaal bij een foto, dat zoekt iedereen voor zichzelf. Je kan niet babbelen over een foto, je moet hem zien en in je hart sluiten. Als je naar een schilderij kijkt dan is dat net zo: ofwel voel je het, ofwel niet. Als je het voelt, des te beter, dan zal je er wel een verhaal bij vinden. Voel je het niet, dan ligt het werk niet in je smaak, of dan heeft de schilder een slecht schilderij gemaakt.”

“Soms, heel vaak eigenlijk, haal ik geen enkele goede foto uit een rolletje. Zo had ik in Ecuador meer dan drieduizend foto's gemaakt waarvan ik er uiteindelijk twintig geselecteerd heb. En dan was ik nog niet helemaal tevreden. Maar ik ben dan ook nooit tevreden. Uiteindelijk moet ik wel compromissen sluiten met mezelf, al vind ik dat vreselijk vervelend. Want ergens vind ik nog altijd dat iets ofwel goed, ofwel *niet* goed is.”

WOLK

Iedereen heeft de mond vol over globalisering en antiglobalisten. Ook De Spiegelaere ontsnapt niet aan het mediaoffensief. In Gent liep hij als fotograaf mee tijdens één van de fameuze antiglobaliseringsbetogingen. Wat hem toen vooral opviel, was de versplintering van de verschillende groepingen. “Ik heb altijd het gevoel dat veel mensen die op straat komen niet weten waarover ze het hebben. Bovendien zijn ze meestal nog nooit in een onderontwikkeld land geweest. Heel vaak brullen ze gewoon slogans na. “Het debat moet dus op een serene manier gevoerd worden? “Ik denk dat dat het onafwendbare gevolg zal zijn van al die betogingen, zeker na wat er in Genua gebeurd is. Alles moet in een enorme trechter gegoten worden. Een keer goed persen tot alle vuiligheid eruit is — desnoods nog een zeef gebruiken — en dan pas kan het debat beginnen, met mensen die weten waarover ze praten. Pas op, ik heb niets tegen betogingen, maar protest om het protest heeft geen enkele zin.”

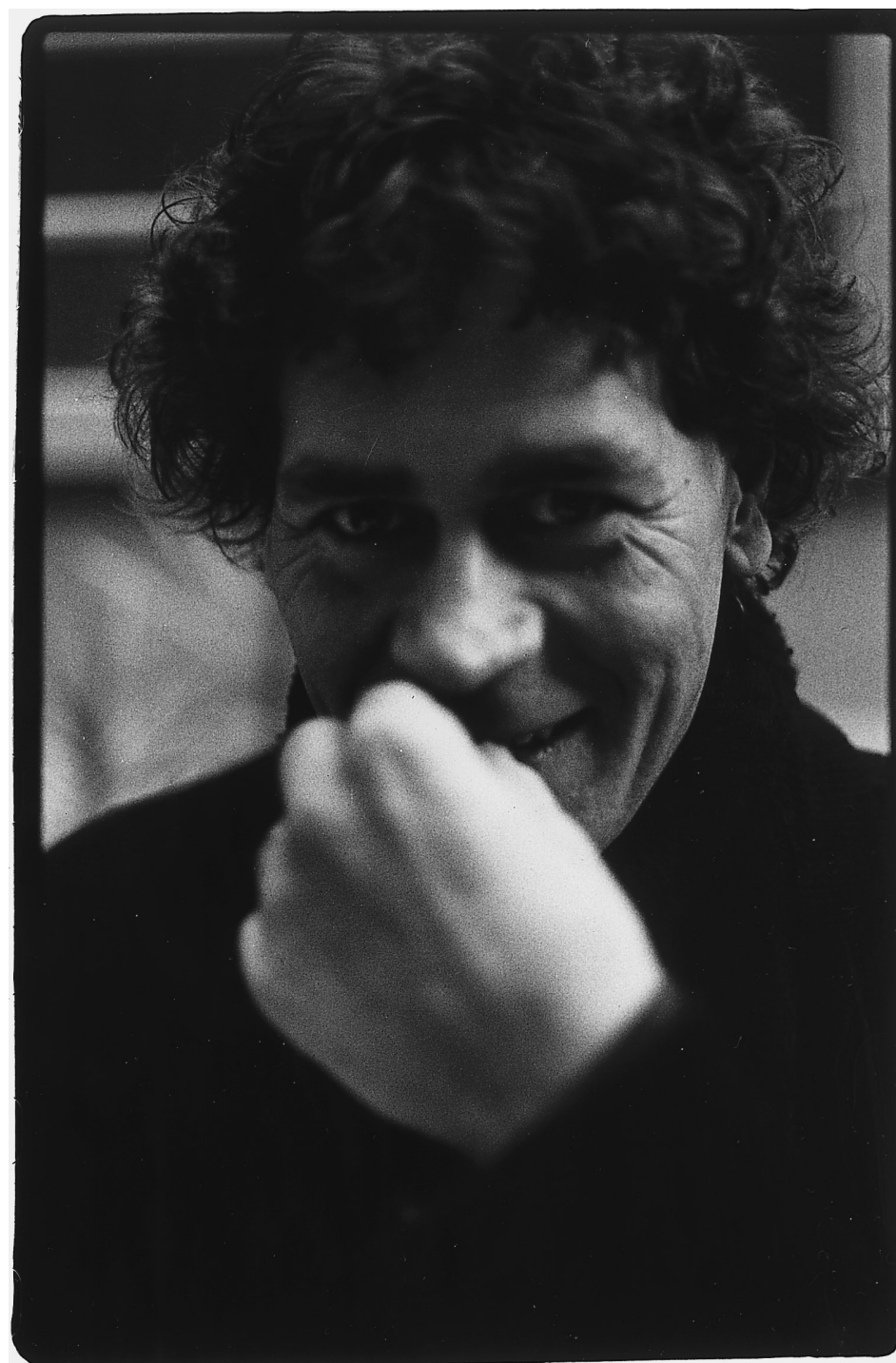
“Ik voel helemaal niet de nood om zelf een mening te verkondigen over de inhoud van dat debat. Mijn mening zou zowieso heel oppervlakkig zijn. Omdat ik er niet genoeg mee bezig ben, is al wat ik te bieden heb weer zo'n uitspraak die op wolkjes zweeft. Als ik me ooit een jaar volledig in de zaak kan verdiepen, alle dossiers kan lezen én ter plekke kan gaan kijken wat er verkeerd gaat, dan wil ik wel een mening uiten. Maar nu

“Ik ben eigenlijk geen man van grote discussies. Ik spreek vanuit mijn kloten. In mijn hoofd zit alleen fotografie.”

niet. Misschien is die houding ook niet juist, maar ik heb een hekel aan oppervlakkigheid. En als ik er mezelf al eens op betrap dan vind ik dat vreselijk.” En met een diepe frons op het voorhoofd: “Ik ben eigenlijk geen man van grote discussies. Ik spreek vanuit mijn kloten. In mijn hoofd zit alleen fotografie.”

MIKROGOLF

Als we hem naar zijn ervaringen met ontwikkelingshulp vragen, benadrukt De Spiegelaere dat hij slechts een toeschouwer is die steeds aan de kant blijft observeren. De lokale bevolking reageerde wel erg entoesiast op de komst van de delegatie van Vredeseilanden en praatte honderduit over de projecten. Maar Veto zou Veto niet zijn mochten we niet af en toe advocaat van de duivel spelen. Is ontwikkelingshulp niet nog steeds erg paternalistisch? De Spiegelaere: “Als je op de juiste manier met de lokale

bevolking communiceert en hen op het juiste moment ook loslaat, dan denk ik niet dat dat helpen paternalistisch is. Want uiteindelijk moeten zij het zelf doen. Je kan een waterput boren en gebruiksklaar maken, maar daarna moeten ze zelf hun vee te drinken geven of hun veld bevoelen.”

Vraag blijft of wij eigenlijk wel recht van spreken hebben als noorderlingen. Wat voor zinnigs kunnen wij zeggen over de situatie in het Zuiden? Wij, die het hier zo goed hebben? De Spiegelaere: “Hebben wij het eigenlijk wel zo goed? Misschien moeten we ons dat eerst eens afvragen. Hier zijn we allemaal materialisten, ik inkluis. Tegenwoordig koop ik vanalles waarvan ik achteraf denk: ‘Had ik dat nu eigenlijk wel

kant te schuiven en je enkel op de essentie te richten. Dat lukt gewoonweg niet met al die klootzakkerij rond je. Als ik terugkom van een derdewereldland, val ik altijd in een put. Het duurt meestal zo'n twee weken voor ik weer aangepast ben aan het ritme hier. Ik ben dan ook gefascineerd door de enorme levensdrang van mensen in het Zuiden, en dat motiveert me om telkens opnieuw te gaan en hen te vragen: ‘Hoe doen jullie dat toch?’ In die zin hebben we geen recht van spreken. Er zit teveel bagage in ons achterhoofd.”

DROOM

We dromen er allemaal wel eens van om op een dag een multimiljonair tegen het lijf te lopen die ons de financiële mogelijkheden biedt om te realiseren wat we maar willen. Mocht dat Patrick de Spiegelaere overkomen, is er dan iets wat hij absoluut zou willen vastleggen op de gevoelige plaat? “Het probleem is dat je altijd bent waar je niet moet zijn. Er gebeurt iedere minuut, iedere seconde iets waar je bij zou willen zijn. Ik ben zeker geen spektakelfotograaf, het gaat me dus niet om grootse dingen. Maar ik heb wel dromen hoor, alleen komen ze bijna altijd achteraf, na het gebeurde. Toen Bob Dylan bijvoorbeeld zijn jubileumconcert gaf, had ik daar wel backstage willen rondlopen. Toen Sting in zijn villa in Toscane met jazzmuzikanten zijn meest recente cd opnam, dan had ik daar ook willen zijn. Maar uiteindelijk is mijn droom om daar waar ik wel ben — waar dat dan ook mag zijn — het mooiste beeld vast te leggen dat er te vinden is.”

Lisa Coppin
Els Silvrants

Foto: Edith Goddeeris

Handleiding voor hopeloze gevallen?

Fven leek er nog hoop te zijn voor de radeloze jongmensen onder ons. Al jarenlang naar je droomvrouw op zoek of op je amoureuze tochten steeds opnieuw een blauwtje opgelopen? Dan moet een boek met als ondertitel '20 manieren om een vrouw in je bed te krijgen' zowaar een geschenk uit de hemel lijken. Of 'Girl-Jacking' werkelijk als gouden handleiding kan fungeren, blijft echter maar de vraag. Net als de bevallige dame op de cover heeft de publikatie eigenlijk weinig om het lijf.

Het leven van een Veto-schrijver kan leuk zijn: uitgenodigd worden op de presentatie van een boek en in de Salons Georges rijkelijk op drank en allerhande lekkers worden vergast. Weliswaar bleken uw nederige Vetodienaars in hun sobere studentenplunje op een dergelijke gelegenheid enigzins *out of place*, de zaal werd immers bevolkt door barbiepoppen en in een walm van aftershave gehulde *filis-à-papa*. In ieder geval lieten zij dat — gezien de wijn, cocktails en pintjes — niet aan hun hart komen.

Overigens bleek de avond het vooral van die hapjes en drankjes te moeten hebben: de uiteindelijke voorstelling van het boek — hét gebeuren waaround de avond toch was opgezet — had immers veel van een farse mee. Presentatrice Alexandra Potvin — jawel — was na een vijftal minuutjes al uitgepraat en toen ook uitgever Jan Moortgat zijn zeg had gedaan, bleek de hele plechtigheid na een luttel

kwartiertje reeds afgelopen. Wat na een eerste lezing van het boek een goede zaak bleek: aan een vehikel als 'Girl-Jacking' kan je beter niet al te veel woorden vuil maken.

LESBIENNES

Auteur van het boek is Thomas Nouka, wat naderhand een pseudoniem blijkt voor de acht schrijvers die aan de uitgave hebben meegewerkt. Alles samen omvat het boek twintig verhalen, die telkens naar een of ander meisje zijn genoemd. Als we de ondertitel van het boek mogen geloven, vormen deze verhalen twintig tips voor wanhopig op zoek zijnde mannen, al mogen misschien ook lesbiennes tot de doelgroep worden gerekend. Dat de presentatie van het boek in handen was van Alexandra Potvin, kan immers meer dan louter toeval zijn geweest. Misschien ook wou uitgever Jan Moortgat 'modern' zijn en liet hij het boek daarom door een notoire lesbienne voorstellen. Enkel jammer dat in het boek zelf van enig emancipatorisch gedachtengoed geen sprake is.

'Girl-Jacking' staat bol van de clichés: de verhalen worden immers steevast bevolkt door langbenige en superslanke dames, met volle lippen en — vooral belangrijk — grote borsten. Een kleine illustratie: *Ook haar bovenlichaam (en daarmee bedoel ik niet haar hoofd) was welgeschapen en ze was duidelijk niet beschaamd om te etaleren wat ze van moeder natuur had ontvangen. Bij elke bovenwaartse beweging veerden haar heerlijk vormgegeven borsten even op om in het dekolletee een welving te laten zien die een pater de pij over de haag doet smijten. Ik wou ook haar achterzijde wel eens bewonderen, want de perfecte ronde glooiing van haar billen, zoals ik*

die in schuin profiel te zien kreeg, liet niets te wensen over. Waarschijnlijk droomt menig man van een dergelijke vrouw, maar de realiteit blijkt — zoals de meeste mannen aan den lijve ondervinden — toch enigzins anders en bovendien zijn 224 bladzijden van dergelijke aan P-magazine doen denkende peptalk net wat van het goede te veel.

DRANKJE

Als handleiding kan het boek overigens moeilijk worden beschouwd. De mannelijke personages mogen nog zo sullig zijn, ze lopen een voor een een beeldschone vrouw tegen het lijf, die — alsof het altijd zo gaat — als een blok voor hen valt. Bovendien blijken de truukjes die worden bovengehaald, weinig origineel of subtiel: maneuvers als een

vrouw een drankje aanbieden of in een diskoteek dames versieren, kunnen bezwaarlijk als innoverend worden bestempeld. En wat moet je als nuchtere jongeheer, op zoek naar praktische tips, met vage en niet van enige patetiek gespeende uitspraken als: *Met andere woorden, beste wanhopige lezer: laat de moeder niet zakken, ga ervoor en wees bereid ervoor te sterven?*

Volgens Alexandra Potvin moet 'Girl-Jacking' als een roman worden beschouwd en bijgevolg op zijn literaire kwaliteiten worden beoordeeld. Om welke kwaliteiten het dan gaat, is mij echter voornamelijk onduidelijk. De voormalige Donna-korfee was vooral snel om erop te wijzen dat het boek met pornografie niets heeft te zien: in dat geval zou zij de presentatie van de uitgave nooit hebben aanvaard. Wij kunnen enkel besluiten dat het boekje beter pornografisch was geweest: dan hadden we er tenminste nog enig plezier aan beleefd. Als mannelijk alternatief voor de stationsromannetjes zal het boek echter niet misstaan.

Griet Plets

'Girl-Jacking' is verschenen bij uitgeverij Kalliope Publications

LUDIT - PC-SHOP

STUDENT NOTEBOOK

Celeron 1GHz

TOSHIBA/Satellite 1800-214/128MB RAM/10GB HD/16MB VRAM/128KB cache/13.3" TFT (1024*768)

Integr.: FDD + CD-ROM x24/ Stereo Sound System/Speakers/USB
Exp.: 2x PC Card (Cardbus)
Pointing device: Touchpad
Modem: internal 56K mini PCI modem
Windows XP Home Edition NL
MS Office XP Pro NL
(Word, Excel, Outlook, PowerPoint, Frontpage, Access and Publish)
Battery: Li-Ion
Weight: 3.2 kg

60.000,-

**Huurkost (PC-Verhuur): 2.180,-/maand
(met afkoopmogelijkheid)**

Celeron 1GHz

TOSHIBA/Satellite 1800-514/128MB RAM/15GB HD/16MB VRAM/128KB cache/14.1" TFT (1024*768)

Integr.: FDD + **DVD x8**/Stereo Sound System/Speakers/USB
Exp.: 2x PC Card (Cardbus)
Pointing device: Touchpad
Modem: internal 56K mini PCI modem
Windows XP Home Edition NL
MS Office XP Pro NL
(Word, Excel, Outlook, PowerPoint, Frontpage, Access and Publish)
Battery: Li-Ion
Weight: 3.2 kg

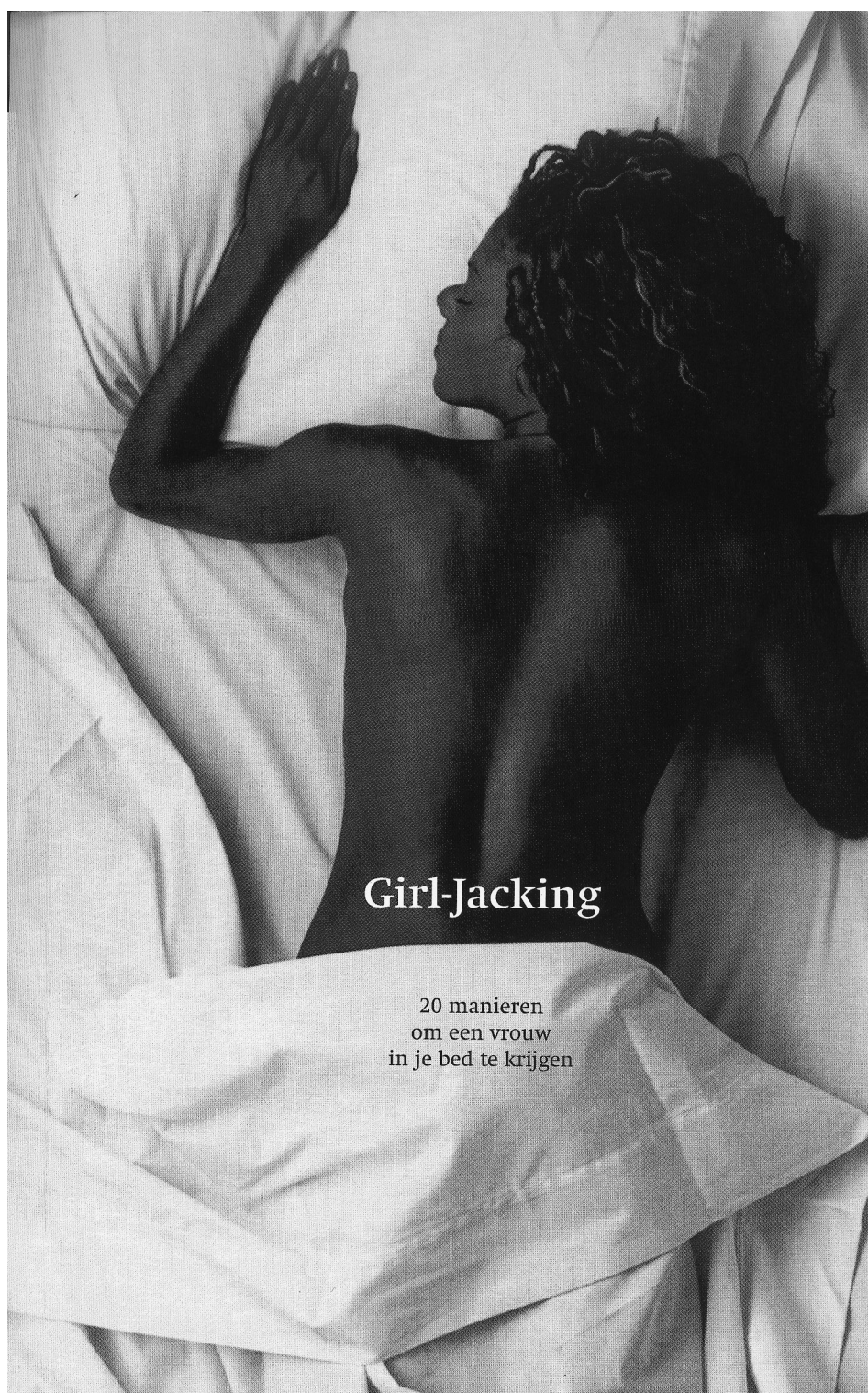
74.000,-

Prijzen BTW incl.

Bestellen kan U per fax (016/32 29 59) of met E-Mail (met vermelding van studenteninschrijvingsnummer): PC-SHOP@cc.kuleuven.ac.be

Prijswijzigingen zijn mogelijk zonder voorafgaande verwittiging.

Info PC-Shop: tel. 016/32 22 01
p/a: LUDIT de Croylaan 52A 3001 HEVERLEE
3 jaar waarborg: Carry-In

Gezellig samen in het fotohokje

Veto blijft de Leuvense presessen met elkaar konfronteren. Deze week kozen we voor een kring die leeft van het verleden en een andere kring die zweert bij de wiskunde, informatika en natuurkunde vertegenwoordigt, en naast haar aan tafel Teis Derweduwen van Historia, de kring van de studenten moderne geschiedenis.

Dit jaar had Sinterklaas voor Veto niet alleen een omstreden interview in petto, we kregen ook twee spraakzame presessen kado. Evi Daems van Wina, die de studenten wiskunde, informatika en natuurkunde vertegenwoordigt, en naast haar aan tafel Teis Derweduwen van Historia, de kring van de studenten moderne geschiedenis.

EURO OF FRANK?

Als eerste dilemma kiezen we er eenje uit de aktualiteit. Nog enkele weken en we worden allemaal gekonfronteerd met de nieuwe eenheidsmunt. Alle handelszaken, dus ook fakbars, gaan enige tijd met een dubbele kassa moeten werken. Een periode waarin iedereen zal rondlopen met een portemonnee gevuld met oude en nieuwe, ongekende munten. De populariteit van het hoofdrekken zal ongetwijfeld een boom van jewelste kennen. Hoe staan de twee presessen tegenover de invoering van de euro?

Evi: "Enkele praktische ongemakken buiten beschouwing gelaten, maakt de komst van de euro veel zaken eenvoudiger. Veel dingen worden gemakkelijker: om naar andere landen te reizen bijvoorbeeld, moeten we nu niet meer eerst naar de bank lopen om geld te wisselen. Ik vind het een goede verandering en ik ben blij dat het er eindelijk komt nadat er zolang over gepraat werd."

"Na een drietal maanden zal alle miserie waarschijnlijk wel voorbij zijn," zegt Teis, "en zullen we waarschijnlijk al niet meer aan de oude frank denken. In het begin zal het voor iedereen wel ingewikkeld worden bij het omrekenen, vooral dan voor oudere mensen. Maar volgens mij is de komst van euro uiteindelijk wel iets positief." Evi merkt terloops op dat ze het spijtig vindt dat de prijzen in verschillende kafees, vooral op de Oude Markt, de hoogte in gaan door de invoering van de euro. Meteen wordt duidelijk waar de prioriteiten van de Wina-preses liggen.

INTUÏTIE OF RATIONALITEIT?

Onze volgende vraag is specifiek toegespitst op de studierichting van beide presessen. Evi studeert wiskunde, de gestructureerde rechtlijnigheid. Teis daarentegen dompelt zich dagelijks onder in het verleden vol anekdotes en onduidelijkheden. Een verleden dat vele interpretaties toelaat. Hoe gaan ze dan te werk bij het nemen van een beslissing? Wat weegt er door: laten ze zich leiden door het verstand of laten ze het gevoel spreken?

"Natuurlijk hangt alles af van de omstandigheden. Toch zal ik er eerder voor opteren om eerst eens goed na te denken over een situatie vooraleer ik een beslissing neem. Dat is ook wel normaal, denk ik, en dat ligt natuurlijk ook wel een beetje in de lijn van de studies die ik gekozen heb," zegt Evi. Van Teis verwachten we niet meteen hetzelfde en dat blijkt ook te kloppen. "Bij mij hangt het ervan af hoe veel of hoe weinig ik geslapen heb. Als ik weinig slaap, kan ik nogal intuïtief te werk gaan. Maar over het algemeen, bijvoorbeeld bij beslissingen in verband met het presidium, probeer ik wel de voor- en de nadelen tegen elkaar af te wegen. Meestal vormen de besluiten een evenwicht tussen

het emotionele en het rationele." Toch wel tiperend dat iemand uit de eksakte wetenschappen meer rationeel te werk gaat, en dat iemand uit de humane wetenschappen eerder de voorkeur heeft aan zijn gevoel.

HEVERLEE OF LEUVEN?

Kiest Evi, die op kot zit en les heeft in Heverlee, toch voor de gezelligheid van Leuven? En komt Teis, die in hartje Leuven zit, ook wel eens in het groene Heverlee? Voor Evi hebben beiden wel hun sjarmes. "Ik zit op kot vlak bij Alma 3 en het sportkot, dat vind ik zeer handig. Ook zit ik midden de

verantwoordelijkheden en de zorgen die inherent zijn aan die functie. We willen weten waar hun voorkeur naar uitgaat. "Het is niet steeds even eenvoudig om preses te zijn," vertelt Evi. "Er komt van alles bij kijken. Soms denk ik wel eens, had ik maar wat meer tijd." Ook Teis zegt hetzelfde: "Soms verzuip ik in het werk, maar aan de andere kant is de voldoening na een goede fuif of een geslaagde activiteit onschatbaar. Dan vergeet je al die kommer en kwel van de organisatie. Vergaderingen leiden, verantwoordelijkheden hebben en samen met anderen iets op poten zetten is een hele goede levenservaring. Ook maakt het een groot

ken." De presessen geven anderzijds wel toe dat deze semestereksamens misschien wel een goede zaak zijn om de slaagsijfers van de eerstekenners op te krikken, aangezien zij dit systeem gewoon zijn uit het secundair onderwijs. Toch vrezen ze dat, als de resultaten van de semeks tegenvallen, veel studenten onmiddellijk zullen afhaken zonder het volledige academiejaar te vervolmaken.

LIEF OF PRESES?

We stellen de presessen voor een nieuw dilemma dat misschien nog niet zo onrealistisch is. Als preses kom je op een dag voor de keuze te staan: kiezen voor je lief of kiezen om preses te zijn? Deze vraag blijkt voor hen eenvoudig om op te antwoorden. "Ik heb geen lief, dus hoeft ik die keuze niet te maken, maar als ik een lief zou hebben, zou die dat er maar moeten bijnemen," zegt Evi. Teis bekent ook geen lief te hebben. Beiden zijn dus vrijgezel en kunnen dus volop kiezen voor hun presidium. Teis: "Mocht ik toch voor de keuze staan, zou ik toch proberen te bekomen van mijn lief dat ik beide kan combineren. Preses zijn duurt maar een jaar, aan een lief zit je misschien wel voor de rest van je leven vast," luidt het lakonieke antwoord van Teis.

CARTE BLANCHE

Zoals gewoonlijk geven we de presessen op het einde van het interview carte blanche. Beide presessen mogen hun collega een dilemma voorschotelen. Evi krijgt eerst een vraag van Teis: kiest ze voor wiskunde of voor geschiedenis? Hij vraagt zich vooral af wat anderen denken van studenten die geschiedenis studeren. Evi: "De oude geschiedenis van de Grieken en de Romeinen en de avonturen van de ridders in de Middeleeuwen vind ik heel interessant. Vooral de legendarische verhalen over de goden vind ik zeer boeiend om naar te luisteren, er is vooral veel meer spektakel. Maar vanaf de middeleeuwen tot het heden vind ik de geschiedenis minder interessant, dus geef mij toch maar de wiskunde."

Daarna mag Evi haar collega voor een keuze plaatsen. Waarschijnlijk moet Teis er in haar ogen nogal studentikoos uitzien, want ze stelt hem de vraag of hij liever de eeuwige student blijft of misschien toch al wil gaan werken. Teis moet even verlegen lachen en komt dan met zijn antwoord op de proppen. "De studententijd is ongetwijfeld een zeer mooie tijd. Een periode met weinig zorgen, een vrij leven leiden, maar misschien moet het ook wel eens stoppen om even 'de andere kant van de wereld' te zien. Zelf instaan voor mijn eigen financiële middelen is ook belangrijk. Ik kan toch niet eeuwig afhankelijk blijven van mijn ouders. Mijn studententijd mag nog wel even duren maar toch begint het soms al wel eens te kriebelen om te gaan werken."

Het interview met Evi en Teis kende nog een leuk staartje. De fotograaf van Veto had immers op het laatste nippertje afgebeeld, en omdat bij een interview nu eenmaal foto's horen, zaten we even met de handen in het haar. Gelukkig kwam Evi met een zeer originele oplossing op de proppen. Blijkbaar wilde ze graag eens bij Teis op de schoot, want ze stelde voor om gewoon foto's te gaan maken in een fotoautomaat van een supermarkt. Omdat Veto onder zijn lezers ook een aantal gevoelige zielen telt, zullen we hier niet in detail ingaan op wat zich allemaal in het hokje heeft afgespeeld. We keerden alleszins tevreden terug!

Kristof D'Exelle
Kris Malefason

"Preses zijn duurt maar een jaar, aan een lief zit je misschien wel voor de rest van je leven vast"

bossen en de zuivere lucht. Maar als ik naar de Oude Markt wil komen, is dat geen enkel probleem, dat is maar tien minuutjes rijden met de fiets. Hoewel ik vooral in Heverlee zit, kom ik toch ook regelmatig eens naar 't stad.' Teis bekent dat hij na vier jaar studeren aan de KU Leuven nog steeds niet zoveel ervaring heeft met Heverlee. "Ruw geschat kom ik maar twee maal per jaar in Heverlee. En meestal ga ik dan ook enkel nog naar het sportkot, bijvoorbeeld naar aanleiding van de vierentwintigurenloop. Ze zeggen wel eens dat de ring rond Leuven een psychologische barrière vormt, maar eens je die over bent, sta je eigenlijk al onmiddellijk in Heverlee."

Evi vertelt ons dat ze wekelijks gaat tafeltennissen. Is de preses van Historia ook een sportmens? "Euh," klinkt het even, "hier in Leuven niet. Maar tijdens het weekend ben ik scheidsrechter bij het voetbal. Eigenlijk zou ik tijdens de week wat meer moeten trainen, maar het komt er niet van."

PRESES OF STUDENT?

Preses brengt dan al wat prestige mee, maar dat weegt meestal niet op tegen de

verschil om samen te werken met mensen waarop je kunt vertrouwen, als iedereen zijn functie naar behoren uitoefent en iedereen goed meewerkt, is het echt een plezier."

SEMEKS OF NIET?

"Oh, daar ben ik een groot tegenstander van!" roept Teis onmiddellijk. "Het is echt ongelofelijk. Gisteren viel het me op in de fakbar hoe weinig mensen er waren in vergelijking met het begin van het academiejaar. De studenten zijn al niet meer zo sterk betrokken bij de studentenverenigingen en dit nieuwe semestereksamensysteem maakt het nog een stuk erger." Dus ook bij deze twee presessen horen we dezelfde klacht als bij de vorige gasten. Ward, de preses van Industria, zei het enkele weken ook al: wiet, Kotnet en de semestereksamens zijn de grote bedreiging voor het studentenleven. Evi voegt eraan toe: "Bij ons speelt Kotnet zeker ook een grote rol. Bij ons zijn veel informatici die precies veel liever achter hun computer zitten en spelletjes spelen dan actief bezig zijn of samen met anderen op te trek-

IFB-wedstrijden deze week

Hieronder vind je een overzicht van alle matches die deze week gespeeld worden in het kader van de Interfakultaire Bekercompetities. Het volledige programma van de voorrondes en de rangschikkingen van de verschillende poules zijn ook na te lezen op de website van Loko-Sportraad (www.spora.student.kuleuven.ac.be).

Voetbal heren

VRG - Loko 10/12 19u KG
Medica - Cluster 10/12 20u KG
VTK - Eoos 11/12 17u KG
Camillo Torres - Chemika 11/12 19u KG
Pauscollege - Heilige Geest 11/12 20u KG
Apolloon - Wina 12/12 18u KG
Justus Lipsius - Heilige Geest 12/12 19u KG
Romania - Politika 13/12 17u KG
Edustria - Portulaca 13/12 18u KG
Germania - Loko 17/12 19u KG
 Pauscollege - Historia 17/12 22u KG
Voetbal dames
Germania - Medica 11/12 18u KG

Basketbal heren

Terbank - Psychologie 10/12 17u KBC
Pauscollege - Bios 10/12 18u KBC
Camillo Torres - Germania 11/12 22u SDN
Heilige Geest - Alfa 12/12 15u SDN
Politika - Loko 12/12 16u SDN
Medica - VRG 12/12 17u SDN
Pauscollege - Farma 12/12 18u KBC
Chemika - Wina 12/12 20u SDN

Basketbal dames

Bios - Justus Lipsius 12/12 21u SDN
Apolloon - LBK 12/12 22u SDN
Ekonomika - Psychologie 13/12 17u SDN

Minivoetbal heren

Wina 1 - Edustria 2 10/12 18u rood
Chemika - Wina 2 11/12 19u PT
LBK - Alfa 11/12 19u rood
Pauscollege - Klio 11/12 20u rood
Thomas Morus - Farma 19 rood
Groenveld - Wina 2 17/12 19u PT

Minivoetbal dames

Farma - Historia 10/12 19u rood
Pedagogiek - Camillo Torres 12/12 19u

rood

Apollonia - Psychologie 12/12 20u PT

Merkator - Ichtus 13/12 19u rood

Volleybal heren

Historia - Politika 10/12 19u KBC
Merkator - Bios 12/12 16u KBC
Germania - Loko 12/12 17u SDN
LBK - Klio 12/12 17u SDN
Terbank - Chemika 12/12 17u KBC
Edustria 1 - Groenveld 12/12 18u KBC
Pedagogiek - Edustria 2 12/12 20u SDN
Apolloon - Pedagogiek 13/12 17u SDN

Volleybal dames

Farma 2 -Groenveld 10/12 17u KBC
Merkator - Romania 10/12 18u KBC
Ekonomika - Portulaca 12/12 15u SDN
Historia - LBK 12/12 15u SDN
Medica -Germania 12/12 16u SDN
Psychologie - VTK 12/12 16u SDN

(tv)

KBC = KBC-sporthal; SDN = Sporthal De Nayer; rood = rood terreintje naast de piste; PT = polyvalent terrein; KG = kunstgrassterrein

Gespot wegens onaangepast gedrag

Opnieuw heeft het hyperverplaatsbare Depo-team enkele dapperen met een anti-fietsdiefstalsticker op hun metalen ros gespot. De volgende velodromers mogen op het DEPO-hoofdkwartier aan de inkomhal van Alma 2 hun beloning in ontvangst komen nemen:

Thomas Dujardin

Sarah De Bolle

Stijn Neuteleers

Tijl Bemong

David Del Rio

Vele Go-Passen, Alma-bonnen, fiets-slots en idem lichtjes liggen hier op julie te wachten dankzij Fietsen Koen, NMBS, Roularta, Alma en Velo.

(kn)

GRATIS BOEKENPAKKET TWV 1200FR

Leef volgens je eigen waarden! Wat zijn jouw waarden? Besef dat jij doet wat je doet, ziet wat je ziet en zegt wat je zegt omdat je uniek bent. Stuur je toekomst in de richting die jij uit wil. Begin er op tijd mee, begin nu.

WWW.HERTHA.BE HAALT HET BESTE UIT JOU

tijdens 4 unieke seminars voor jong volwassenen
 Surf voor info of vraag de folder via PB 315 te 3000 Leuven.
 Schrijf 299 euro over op rek 744-0048144-25

Stuur deze bon ingevuld terug naar PB 315, 3000 Leuven

en neem deel aan seminar n°1 in Center Parcs (voor een gratis weekend verblijf aldaar, zie website of folder.)

NIET TEVREDEN, GELD TERUG GARANTIE.

Naam.....

Adres.....

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2				■			■			
3			■					■		
4		■			■				■	
5						■				
6					■					
7		■				■			■	
8			■					■		
9				■			■			
10										

Horizontaal — 1 Lichtzinnig 2 Vrouwelijk dier — Siberische rivier — Roem 3 Voorzetsel — Stoeltje — Europese rivier 4 Slede — Plaag, jen 5 Bijbelse naam — Deel van het gebit 6 Guitig — Vaartuig 7 Zot — Deel van de bijbel 8 Bevel — Muzieksoort — Nuttigde 9 Boerenplaats — Voedingsmiddel — Vreemde munt 10 Ongekleed persoon.

Vertikaal — 1 Boodschappenjongen 2 Familielid — Lengtemaat — Papegaai 3 Muziek-noot — Zure vloeistof — Muzieknoot 4 Deel van een auto 5 Lichaamsdeel — Schoorsteenzwart 6 Granaat — Nachtvogel 7 Hijfsblok 8 Lidwoord — Dierlijk bouwsel — Voorzetsel 9 Boom — Griekse letter — Oppervlaktmaat 10 Bodemvocht.

Door Filip De Keukeleere

BOETIEK K.U.LEUVEN

K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN
 Sportkledij, pennensets, sleutelhangers, paraplu's, enz.

OUDE MARKT 13

Open op werkdagen van 10-12u en 14-16u.

BOETIEK KERSTKAARTEN

Net als vorige jaren heeft de K.U.Leuven weer een prachtig set kerstkaarten samengesteld. Dit jaar werd gekozen voor drie miniaturen, die, samen met andere topstukken, vanaf 21 september 2002 te zien zullen zijn tijdens de tentoonstelling Meesterlijke Middeleeuwen (<http://mm.leuven.be>).

U kan dit uitzonderlijk trio kerstkaarten bewonderen op de website <http://www.kuleuven.ac.be/admin/rd/niv3pbis/bestelkerstkaarten.htm>.

Vanaf woensdag 12 december kan u deze kerstkaarten kopen op de Dienst Communicatie, Oude Markt 13, van 10 tot 16 uur.

KRINGLOOPCENTRUM
SPIT
 KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN,
 HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG
 HEEFT!!!

VOORJAAR 2002 verhuist SPITkringloopwinkel:

Yzerenmolenstraat 10-12
 3001 Heverlee

Huidig adres: Diestssteenweg 104:
 3010 Kessel-Lo
 016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
 Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

ZOEKERTJES

√ The Voice is looking for a fridge with energy, a label and a barbie doll. If you can help us, please mail thevoice@thevoice.student.kuleuven.ac.be or call our office 016-32.33.95.
 √ Kandidaat-hoofdredakteur in Leuvenese homobar: "Ik heb ook nog getwijfeld, vroeger in het vijfde middelbaar."
 √ "Ja, tijdens de zwemlessen had ik het soms wel wat moeilijk."
 √ "Ik ga nog eens naar de wc; ik heb zin in nog een beurt."
 √ "Ik heb nootjes gekregen; 'k heb er wel iemand voor moeten binnendraaien."
 √ Van homo's gesproken, het begint met een J.
 √ Moraal van het verhaal: ga nooit met een journalist op kafee.
 √ Helbla mijn allerliefste Astridje! Onze date vorige week was er weer één waar de vonken van afsprongen! Ondanks de afwezigheid van de gepaste outfit, wat de vele gegadigden konden vaststellen, toch een geslaagde avond! Elke avond zonder jou is het aftellen van zeeer laaaaange uren...hope to see you soon! En kongretjeleesjuns wit tie heppie riejoenium of joe ent tie mening of joar eksistence...wat 2 banden al nie kunnen doen!;) kissiekisszzzz Anita X PS mijn diepste excuses voor het lange wachten op enige respons van mijn kant...
 √ Enorm staaltje onderzoeksjournalistiek ("Hé kijk, er hangt een sticker op deze computer!") wijst uit dat Veto de Zillion nog heeft gesponsord.
 √ Zusjes, 't was even geleden maar nu opnieuw: groetjes van Thieu.

√ Miek, gij ook.
 √ Laat nog maar eens van u horen.
 √ Sander en Joke, jullie zijn voortreffelijke zangers. 't Was me een waar genoegen!
 √ Joke, groetjes aan Sinterklaas (neen, niet die van de achterpagina van verleden week).
 √ Fre, ge moet kortere zinnen maken, dat is anders niet te verbeteren, hoor!
 √ Germanist, zeker?
 √ Tommie, je krulliekop is nog steeds even aantrekkelijk. Op naar de 25 jaar?
 √ Het is hier het West-Vlaanderenklei-ske op de redactie hoor, andere provincies worden dringend verzocht het op te geven.
 √ Heef je over!
 √ Limburg is der ook nog tot op't eind. Sjeff DTP.
 √ Els, chinees gaan tijdens een weekend... Zit dat erin?
 √ Moos, waar zijn je zoekertjes? Bij de post zeker?
 √ DAT = Dagelijks Allergisch voor Toeristen.
 √ DAT+: nog meer toeristen.
 √ BIAC=Belgian immunity against customers.
 √ Sabena = ...
 √ En toch worden er zoveel miljarden ingepompt!
 √ Wil de snoodaard die op 5 december mijn winterfrakske uit de Fak (letteren) heeft meegenomen, zo vriendelijk zijn deze bij een volgend bezoek terug te bezorgen... Het is namelijk vrij koud aan 't worden!
 √ Zeg, haal die zoekertjes eens vroeger van 't net!
 √ <http://www.student.kuleuven.ac.be/~m9922725/cpc/executive/bio.htm>

KOLOFON

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 28
Nummer 12
10 december 2001

Ver. uitg.: Tjil Vereenoghe
Redaktiesekretaris: Tjil Vereenoghe

Redactie: Peter Bulckens, Kristof D'Exelle, Thomas Leys, Matthieu Van Steenkiste

Doka: Edith Goddeeris, Gert Schuyten, de GB van Heverlee
Medewerkers: David Adriaen, Lisa Coppin, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Bart Depestel, Judith Hermans, Kwirien Joly, Ilse Lauwers, Kris Malefason, Koen Neyens, Griet Plets, Els Silvrants, Frederick Vantomme, Viktor Yudin
Lay-out en vormgeving: David Adriaen, Katia Aerts, Peter Bulckens, Frank Carpentier, Lisa Coppin, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Bart Depestel, Kristof D'Exelle, Filip Hermans, Griet Plets, Els Silvrants, Helene Tops, Hans Vandenabeele, Tjil Vanneste, Matthieu Van Steenkiste, Tjil

Vereenoghe, Jan Verkoyen
Dtp: Katia Aerts, Peter Bulckens, Matthieu Van Steenkiste, Tjil Vereenoghe, Jan Verkoyen
Spelling: Els Silvrants, Tjil Vereenoghe
Eindredactie: Tjil Vereenoghe
Assistentie eindredactie: Els Silvrants

Veto spelt volgens de spelling Geerts. Over het hoe en waarom hiervan kun je steeds meer informatie vinden op onze website onder het kopje 'over Veto'.

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Kempenland (Herentals)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 15.00 u

MAANDAG

19.30 u **LEZING** J. Wouters over de proliferatie van internationale rechtscolleges, in Aula Pieter De Somer, toeg. gratis, org. Lessen voor de 21ste eeuw.
 19.45 u 'Relaties', met instapmoment, in ballon Hooverplein, org. &of.
 19.45 u **VORMING** Relaties, in ballon Hooverplein, org. &of.
 20.00 u Globaliseringsdebat, in Trofeeenzaal De Nayer, org. VTK.

DINSDAG

20.00 u **LEZING** Lucas Catherine over 'Ik wist niet dat de wereld zo klein was. Reisverslagen van een eerste globalisering', in Oratoriënhof, org. Masereelfonds.
 20.00 u **DEBAT** Debat over biologisch voedsel, met Dirk Barrez, Nico Verhagen, Eric Tollens en Katrien Van Der Schoot, in Romaanse Poort, toeg. gratis, org. Student Aid en Vredeseilanden.

WOENSDAG

13.00 u Uitreiking cultuurprijs KU Leuven, in Vlam, org. Cultuurkoördinatie KU Leuven.
 14.00 u **FILM** 'I've heard the mermaids singing', in het kader van het holebifilmfestival, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg.25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
 20.00 u **FILM** 'I've heard the mermaids singing', in het kader van het holebifilmfestival, in Vlaams Filmmuseum en -archief, toeg.25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
 20.00 u **KONSERT** Sporen/Oblomow en Patrick De Spiegelaere, in Auditorium Minnepoort, org. CC Leuven.
 22.00 u **FILM** 'Land and freedom' van Ken Loach, in Kleine Aula MTC, org. Portulaca.

DONDERDAG

19.30 u Euro-kwis, in Vismarkt, org. &of-meisjes en Labyrint.
 20.00 u **KONSERT** Jan De Wilde en de Favoriete Beesten: 'Oude Maan', in Stadschouwburg, org. CC Leuven.
 20.15 u **VERGADERING** Driekant-vergadering, in Couperus & Cocteau, org. Driekant.
 21.00 u Playbackshow + fuif, in Albatros, org. Germania.

VRIJDAG

23.00 u **FUIF** Holebifuif, in Lido, org. &of.

MAANDAG

19.30 u **LEZING** Prof. L. Boeve: 'De kortste definitie van godsdienst: onderbreking', in Aula

Pieter De Somer, org. Lessen voor de 21ste eeuw.
 19.45 u Kaas- en wijnavond, in stationsplein, org. Driekant en &of.

Alfa

• 11/12 om 20.00 u: Film 'Billy Elliot', in MSI 00.28, toeg. gratis. • 12/12 om 20.00 u: Lezing, in MSI, toeg. gratis. • 13/12 om 20.00 u: Kaas- en wijnavond, in Sedes, toeg. gratis.

Chemika

• 10/12 om 22.00 u: Kringavond, in Blokhut.
 • 17/12 om 22.00 u: Kringavond, in Blokhut.

Cluster

• 10/12 Konsert 'The Bone Project', in Kamermuziekzaal Lemmensinstituut.

Ekonomika

• 11/12 om 20.00 u: Eko-kwis, in MTC 02.07. • 12/12 om 22.00 u: Fuif met VTK, in Lido en Musicafé. • 13/12 om 22.00 u: Trappistenavond, in Dulci.

Eoos

• 10/12 om 17.00 u: Receptie, in perma, toeg. zevende verdiep. • 11/12 Sportdag: voetbal, baseball, poolen (in Downtown Jack), in Sportkot. • 12/12 om 20.00 u: Filmavond, in perma. • 13/12 om 22.00 u: Fuif, in Blauwe Kater.

Geos

• 12/12 om 20.00 u: Fakbarrally: optredens Sixtoys, Queensize Quagmire en Autumn Chills, in 't Plectrum.

Germania

• 10/12 om 16.00 u: Vlaamse kermis, in perma. • 11/12 om 14.00 u: Gezelschapspelletjesnamiddag, in fak Letteren. • 11/12 om 21.00 u:

(Verkleed)kerstkantus, in Pavlov. • 12/12 om 16.00 u: Jenever-wereldbal, in Sportkot. • 12/12 om 19.30 u: Top 100-avond, in fak Letteren. • 13/12 om 21.00 u: Playback en pop-poll met aansluitend retro-fuif, in Albatros.

Industria

• 11/12 Jamaican Party met optreden Ionyouth Soundsystem, in Rumba.

Katechtetika

• 10/12 om 20.00 u: Werkgroep onderwijs. • 11/12 om 21.30 u: Captain Iglo-party, in Blauwe Kater. • 12/12 Koffie, thee en cake ten voordele van de werkgroep actie, in student-lounge MTC.

Klio

• 11/12 om 20.00 u: Kwis ten voordele van 11.11.11, in MSI. • 12/12 om 20.00 u: Denktank 'klassieke filologie herbekeken door de studenten', in MSI 00.08. • 17/12 om 19.00 u: Tapavond met gratis vat, in fak Letteren.

LBK

• 10/12 om 20.00 u: Eerste ir-kantus, in Doc's Bar. • 11/12 om 20.30 u: Elektronische blues: 'Waking up Dolores', in Gnorgl. • 13/12 Jungle night, in Gnorgl. • 13/12 om 20.00 u: Concerto rurale, in MSI.

Medica

• 13/12 om 22.00 u: Top 100-fuif, in Doc's BAR.

Merkator

• 12/12 om 20.00 u: Fakbarrally: optredens

Sixtoys, Queensize Quagmire en Autumn Chills, in 't Plectrum.

NFK

• 12/12 om 19.00 u: Kerstfeest, met viering en receptie, in Leo Schreursvest.

Pedagogische Kring

• 11/12 om 22.00 u: Woeps-fuif, in Albatros.
 • 12/12 om 22.00 u: Kerstfeestje, in L'Affaire.

VRG

• 12/12 om 20.30 u: Grote VRG-kwis, in Hal nieuwe Valk.

VTK

• 12/12 om 20.00 u: Gothic-night, in 't Elixir.
 • 12/12 om 22.00 u: Dubbel-TD met Ekonomika, in Lido en Musicafé.

Wina

• 11/12 om 20.00 u: Jeneverkantus, in Toewip. • 12/12 Sjaaltjesbar, in RC-bar. • 13/12 Naar optreden Jan De Wilde, in RC-bar.

“Wij zijn prettige coladrinkers”

Fen wel zeer bijzondere vereniging kwam niet zo lang geleden samen in Leuven. De deelnemers droegen futuristische pakjes, dronken geen alcohol en keken samen naar televisie. Het waren de leden van de Belgian Voyage Club (BVC), de belangrijkste Star Trek-vereniging van het land.

Het is zaterdagmiddag en het regent. Niets doet vermoeden dat achter de halfgesloten luiken van een kafee in de Burgemeesterstraat een gezellige menigte uit heel Vlaanderen zich verzamelt. In de zaal zit een zeer verscheiden publiek aan tafeltjes. Een zaak hebben ze gemeen: Star Trek. Zowat tweederde draagt een uniform, in de kleuren zwart, blauw, geel en rood. Die worden op maat gemaakt in het Verenigd Koninkrijk, horen we later, of ‘moeder de vrouw’ is achter de naaimachine gedoken. Het valt op: weinig puntige Spock-oren te bespeuren.

GESLACHT

We arriveren tijdens een heuse promotieseremonie: “By the powers vested in me by Star Fleet, I hereby promote you to the rank of lieutenant with all the ranks and privileges attached thereto.” Er stijgt een applaus op. Iemand klimt op in de hiërarchie van de organisatie. Er heerst een plezante chaos, waarbij de leden van het bestuur de meeting aan elkaar praten. Anekdoten wisselen flauwe moppen af. We hebben een druk programma in het verschiet, maar de leden lijken meer geïnteresseerd om elkaar op een sociale manier te ontmoeten en om over hun gemeenschappelijke interesse te babbelen. We kijken wat rond en spreken mensen aan, terwijl een paar kinderen ons voor de voeten lopen. En er wordt wat afgelachen. Dit zou best wel eens een de maandelijke avond van de biljartclub kunnen zijn.

Terwijl de sfeer tot ons doordringt, heet Steven Bogaerts, de public relations-verantwoordelijke, ons welkom. Hij licht toe wat voor mensen hier aanwezig zijn: “De leden van de Belgian Voyage Club zijn zeven tot zevenenzeventig jaar oud en komen uit zowat het hele land. Hoewel de meetings hoofdzakelijk bijgewoond worden door mannen, is toch iets meer dan een derde van onze leden van het vrouwelijke geslacht. Onze kern zit in Vlaanderen; Franstaligen lijken nogal wat moeite te hebben met het vele Engels in Star Trek. De grootste groep zijn de mannen tussen de twintig en de vijfentwintig, het studentenpubliek dus.” En inderdaad, hier en daar herkennen we een oud-medestudent die tijdens de lessen wel heel timide was, maar zich nu volop uitleeft.

Steven werkt bij de informatika-afdeling van een grote bank, hoewel hij bioloog van opleiding is. In de zaal wijst hij ons nog een dokter en een advocaat aan. “Wij hebben hier alles, van dakwerkers tot dokwerkers, van zeer hoog opgeleiden tot scholieren.” Tijdens de meetings is Steven beter bekend als admiraal Esteban T. Groves — een anagram — en voert hij het gezag over de USS Yamato, een fictief schip dat bestaat uit de leden van Vlaams-Brabant. We vertellen hem dat we verbaasd zijn door het gemoeidelijke, ja zelfs familiale karakter van de bijeenkomst. “Ik omschrijf ons altijd als prettige coladrinkers. Wij zitten hier heus niet de hele tijd over Star Trek te babbelen. Wij zijn vrienden onder elkaar.”

KREETJES

Absolute *freaks* zouden er dus niet te vinden zijn in de Belgian Voyage Club. In het Star Trek-milieu bestaat er immers een onderscheid tussen enerzijds de ‘Trekkers’, de gewone fans, en de ‘Trekkiërs’, die volledig geobsedeerd zijn door deze serie. William Shatner, de acteur die kapitein James

T. Kirk speelde in de eerste reeks, haalde zich ooit de woede van de Trekkiërs op de hals toen hij tijdens een konventie zijn publiek een wel heel bijzondere raad gaf: “Get a life!”. Volgens Steven heeft er wel al eens een echt huwelijk in Star Trek-stijl plaatsgevonden in België.

Intussen krijgen de leden meer informatie over een nakende Star Trek-konventie in Duitsland. Er klinken entoesiaste kreetjes wanneer wordt gezegd dat de acteur die de kale kapitein Picard speelt, zijn opwachting zou kunnen maken. Daarna begint de anderhalf uur durende Star Trek-kwis, waar we worden ingedeeld in een team met de zeer originele naam ‘Barkruk’. De tijd vliegt voor-

“De manier waarop we door de media en de brede bevolking worden geperspieerd, is soms wel ergerlijk. Voor ons is dit een manier om ons uit te leven. Net zoals supporters van Anderlecht zich uitdossen in de clubkleuren om naar de match te gaan, is het onze hobby in Star Trek-uniform rond te lopen. We begrijpen dat het vreemd kan overkomen, maar wij willen ons zeker niet isoleren. Daarom proberen we ook via onze website meer informatie te geven over onze activiteiten.”

Waarom toch die fascinatie voor Star Trek? “De aantrekkingskracht ligt niet zozeer in het verhaaltje dat wordt verteld, of de speciale effecten die worden vertoond.

(foto: Gert Schuyten)

“Net zoals supporters van Anderlecht zich uitdossen in de clubkleuren om naar de match te gaan, is het onze hobby in Star Trek-uniform rond te lopen”

bij met onze nieuwe Star Trek-vrienden. Het valt op dat er weinig pogingen worden ondernomen om ons allerlei Star Trek-prullaria aan te smeren. “De Belgian Voyage Club is een vzw,” zegt Steven. “Wij maken geen winst. Uiteraard voldoen wij onze verplichtingen tegenover Sabam en we hebben ook contact met Paramount, de Amerikaanse producent van Star Trek. Soms krijgen we de toelating om een aflevering te vertonen. Uiteindelijk is het ook in hun voordeel dat Star Trek meer bekendheid in Europa krijgt. In ons magazine *Warp 9* proberen we wel kritisch te blijven tegenover het hele commerciële gebeuren rond Star Trek. We geven aan wat de moeite en het geld waard is.”

In tegenstelling tot andere science-fiction-reeksen brengt Star Trek een optimistische toekomst en bevatten de afleveringen ook veel meer diepgang. Na een traditie van zesendertig jaar — met zijn ups en downs — is Star Trek ook een cultuurfenomeen geworden waar je niet omheen kunt. Wie kent de zin ‘Beam me up, Scotty’ niet? Het is uiteraard mogelijk dat er ooit een einde aan komt, hoewel dat zeker geen persoonlijke ramp zou betekenen.”

De Star Trek-saga wekte ook interesse op in de wetenschappelijke wereld. De taal van de Klingons heeft bijvoorbeeld een volledige grammatika en woordenschat. Je kunt zelfs na een schriftelijke cursus een diploma

halen. Het verzamelde werk van Shakespeare is intussen reeds vertaald. Ook technici zijn onder de indruk van de technologische hoogstandjes die Star Trek ons voorspiegelt. In artikelen worden de mogelijkheden van sneller-dan-lichtmotoren onderzocht en er zijn reeds eerste experimenten geweest van een *transporter*-technologie. Iemand als Stephen Hawking is een groot Star Trek-fan. De makers durven al eens loopje te nemen met de natuurwetten — iemand al eens een explosie in de ruimte gehoord? — maar een aantal ideeën hebben volgens wetenschappers toch wat merites.

Ook de sociale wetenschappen ontdekken de reeks. In de maatschappelijke geschiedenis heeft Star Trek zijn plaatsje gevonden, en ook Star Trek zelf evolueert in functie van de tijdsgeest. In de tweede Star Trek-reeks, die in de jaren tachtig begon, kreeg een scheepspsycholoog een vaste stek binnen de bemanning. Dat sloot naadloos aan bij de nieuwe Amerikaanse trend van meer therapie. Politieke filosofen analyseren de invloed van Star Trek op de multiculturele samenleving en vroegen zich af of ook deze reeks vooral diende om de *American values* door te geven. Intussen zegt de Amerikaanse holebibeweging al zesendertig jaar te wachten op het eerste bemanningslid dat uit de kast komt.

“Je moet ook de ontstaansgeschiedenis van Star Trek kennen,” legt Steven uit. “Het was de tijd van Vietnam en de burgerrechtenbeweging. Op televisie kon je dat soort thema’s niet zomaar behandelen. Daarom heeft bedenker Gene Roddenberry die zaken in een heel ander kader gezet, dat van de verre toekomst. In heel wat afleveringen staan de verschillen tussen beschavingen centraal. Star Trek bracht ook de eerste kus tussen een blanke acteur en een zwarte actrice op het scherm. Het beeld van verdraagzaamheid en tolerantie voor andere culturen is ook bij onze leden sterk aanwezig. Wij hebben hier bijvoorbeeld nog nooit racisme vastgesteld.”

BROUWERIJ

Het vreemde rangsysteem verbaast ons. Is de BVC dan een militaire organisatie? “Iedereen kan een rang en een eigen Star Trek-identiteit in de BVC verwerven. Dat hiërarchisch beginsel maakt de beleving gewoon wat leuker en ook voor nieuwelingen is het handig om weten wie al enige status in de organisatie heeft. Het is daarenboven een motivatie om naar onze meetings te komen, omdat je zo punten kunt verdienen. Veel meer moet je daar niet achter zoeken. Er bestaat ook een latente rivaliteit tussen de verschillende reeksen. Fans van de originele reeks vinden Kirk natuurlijk de beste kapitein. Die discussies brengen leven in de brouwerij.”

Het hoogtepunt van de dag is de vertoning van de pilootaflevering van *Enterprise*, de vijfde Star Trek-reeks. Het gaat om een *prequel*, nog voor de tijd van Kirk en Spock. De makers keren ook terug naar de bron en leggen de nadruk op avontuur en actie. De opeenvolgende Star Trek-reeksen waren immers veel te *clean*, omdat er voor zowat ieder probleem een technologische oplossing bestond. De bemanningsleden hielden zich meer bezig met hun eigen emotionele en etische problemen, dan met het ontdekken van het universum. Over de verdere setting verklappen we nog niets, maar vooral de mannelijke fans zullen verheugd zijn dat Seven of Nine — half Borg, half seksbom — een waardige opvolgster heeft gekregen.

Na de vertoning staan de meeste mensen op om met *warp factor* negen naar het station te spurten. Zonder cola’tje *for the road*.

Marie-Anne Dedeurwaerdere
Thomas Leys

Meer informatie over de Belgian Voyage Club vind je op: www.bvc.be